

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

57 *Λεζάρμ*
Ο ΑΟΡΑΤΟΣ
ΜΑΓΟΣ

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ *ο Έλληνας*
υπεράνθρωπος

Μιὰ ἀλλόκοτη
ὀπτασία

ΜΕΣΑ στὸ σπίτι τῶν Ὑπερανθρώπων εἶναι ἀπλωμένη μιὰ ἀπμόσφαιρα ἀνησυχίας. Τὸ μέτωπο τοῦ Ὑπερανθρώπου εἶναι συννεφιασμένο. Τὰ μάτια τοῦ Ἑλ Γκρέκο τοῦ ξακουστοῦ Ἑλληνα Ὑπερανθρώπου εἶναι σκοτεινὰ καὶ ἀνήσuxα. Ὁ Κεραυνὸς καὶ ἡ Ἀστραπὴ ζαρώνουν τὰ φύδια τους καὶ ὁ μικρὸς Ὑπερέλληνας ὁ γιὸς τοῦ Ἑλ Γκρέκο καὶ τῆς Ἀστραπῆς κυττάζει τὸν πατέρα του καὶ τὸν παπῶ του μὲ τὸ ὁμορφο καὶ πονηρὸ προσωπάκι του γεμᾶτο ἀγωνία.

Πιὸ πέρα, ὁ κωμικὸς νά-

νος Κοντοστούτης ἀνεβοκατεβάζει τὴ γελοία μύτη του σπασμωδικὰ καὶ νευριασμένα, ἐνῶ δίπλα του ὁ Τσιπιτσιπ τὸ τερατάκι, στέκει μὲ τὸ ράμφος ὀρθάνοιχτο, κυττάζοντας ἕναν - ἕναν τοὺς φίλους του.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κουνάει τὸ κεφάλι του καὶ λέει στοὺς ἄλλους:

— Ναί! Ὅσο παράξενη καὶ φοβερὴ κι' ἂν φαίνεται, ἡ εἶδησι· αὕτη εἶναι ἀληθινή! Τὰ ἀστεροσκοπεῖα ὅλου τοῦ κόσμου ἀναφέρουν ὅτι τὶς τελευταῖες μέρες τὰ οὐράνια σώματα ἄρχισαν νὰ ἀλλάζουν τροχιά καὶ νὰ κινούνται μὲ διαφορετικὸ τρόπο! Οἱ ἀστρονόμοι δὲν ξέρουν ποὺ νὰ ἀπεδώσουν τὴν ἀλλαγὴ

ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 2

αυτή, τονίζουν όμως ότι όχι μόνο η Γῆ, αλλά και ολόκληρο το ήλιακό μας σύστημα και ο Γαλαξίας στον οποίο ανήκουμε, κινδυνεύουν να καταστραφούν! "Αν τα ουράνια σώματα ξεφύγουν εντελώς από την τροχιά τους, υπάρχει φόβος να μεταβληθούν όλα μαζί σε μία μάζα από φλεγόμενα αέρια!

Ο 'Υπεράνθρωπος σωπαίνει για μία - δυο στιγμές κι' έπειτα συνεχίζει:

— "Όπως σάς είπα οί επίσημονες δεν ξέρουν που να αποδώσουν το αλλόκοτο αυτό φαινόμενο, που άπειλεϊ τον Κόσμο! Έγώ όμως υποψιάζομαι... υποψιάζομαι: κάτι φοβερό...

Σωπαίνει πάλι. Οί άλλοι τον κυττάζουν σιωπηλοί. Ο 'Υπερέλληνας μόνο σηκώνεται: ὀρθιος και λέει με φωνή σταθερή και γεμάτη τόλμη:

— Καταλαβαίνω τι υποψιάζεσαι, 'Υπεράνθρωπε. Τὸ σκέφτηκα κι' ἐγώ αυτό! 'Υποψιάζεσαι μήπως όλα αυτά είναι: έργο του πιο έγκληματικού και πιο άδυσώπητου έχθρου που έχει γνωρίσει ο Κόσμος, του Τρόμου του Θεού του Πολέμου! (*)

Οί άλλοι άναπνδούν στο άκουσμα του ονόματος αυτού. Ο Κοντοστούπης χλωμιάζει ξαφνικά και αφήνει μία σιγανή κραυγή φόβου.

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεύχος τὸ 56, που έχει τὸν τίτλο: «Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου».

— Χριστουλάκη μου!, τραυλίζει. 'Υπερέλληνα ἂν μ' ἀγαπᾷς μὴν ξαναπροφέρῃς τὸ ὄνομα αὐτό! Θὰ πάθω καμιά συγκοπή και θὰ τῶχης κρῖμα στὸ λαιμὸ σου! Θά...

— Πᾶψε, Κοντοστούπη!, λέει ὁ 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο αὐστηρά. Δὲν μπορεῖς νὰ καταλάβῃς ὅτι πρόκειται γιὰ κάτι σοβαρό;

— Πράγματι!, λέει μιὰ θαθεῖα παράξενη φωνή. Πρόκειται γιὰ κάτι πολὺ σοβαρό!

Ξαφνιασμένοι, οί ἥρωές μας κυττάζουν μὲ ἀπορία ὁ ἓνας τὸν ἄλλο.

Ποιὸς εἶχε μιλήσει; Ἡ φωνή, που εἶχε προφέρει τὰ λόγια αὐτά, δὲν εἶχε προέλθει ἀπὸ κανέναν ἀπ' αὐτούς! Ποιὸς εἶχε μιλήσει λοιπὸν;

— 'Ε; κάνει χαζὰ ὁ Κοντοστούπης. Πῶς; Ποιὸς τῶπε αὐτό; Ὡχ ἡ καρδούλα μου! Ἄν δὲν γίνω σήμερα καρδιακός, δὲ θὰ γίνω ποτέ!

Ο 'Υπεράνθρωπος ἀνοίγει τὸ στόμα του γιὰ νὰ μιλήσῃ, μὰ ἡ παράξενη και μυστηριώδης φωνή τὸν προλαβαίνει:

— Ο Κόσμος διατρέχει κίνδυνο ὀλοκληρωτικῆς καταστροφῆς!, λέει. Καί χρειάζομαι τὴ βοήθειά σας, γιατί δὲν μπορῶ μόνος μου νὰ ἀντιμετωπίσω τὸν φοβερὸ ἐχθρὸ!

Ἡ φωνή προέρχεται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πόρτας. Ο 'Υπεράνθρωπος κυττάζει πρὸς τὰ ἐκεῖ χωρὶς νὰ διακρίνῃ τίποτα!

— Ποιὸς εἶσαι; ρωτάει.

— Εἶμαι ὁ Σ ε ζ ἄ μ, ὁ

Φρουρός του Βράχου της Αιωνιότητος! Κυττάξτε με!
Σ ε ζ ά μ !

Μέσα στὸν ἄδειο ἀέρα μιὰ μορφή σχηματίζεται! Μιὰ παράξενη μορφή!

Εἶναι ἓνας γέρος μὲ ἄσπρα μαλλιά καὶ γένεια καὶ μακρυὰ κοκκινωπὴ ρόμπα, σὰν ράσο.

Στὸ μέτωπό του δεμένο μὲ μιὰ μαύρη ταινία, ἀστράφτει ἓνα τεράστιο ρουμπίνι! Στὰ γεροντικά χέρια του κρατάει μιὰ γαλάζια διάφανη σφαῖρα ποὺ σκορπίζει γύρω μιὰ γλυκεῖα πολύχρωμη ἀνταύγεια!

—Θε... Θεούλη μου!, τραυλίζει ὁ νάνος τρέμοντας. Τὶ εἶναι τοῦτος πάλι;

Ὁ ἀλλόκοτος γέρος κυττάζει γύρω τοὺς Ὑπερανθρώπους μὲ μάτια γεμᾶτα καλwsσύνη καὶ ἡρεμία.

—Εἶμαι ὁ Σεζάμ, λέει πάλι, ὁ Φρουρὸς τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος!

‘Ο Βράχος
τῆς Αἰωνιότητος!

ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ὅτι οἱ Ὑπεράνθρωποι τὸν κυττάζουν μὲ ἀπορία, μὴν καταλαβαίνοντας τὰ παράξενα λόγια του, ὁ Σεζάμ προχωρεῖ κάθετα σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ συνεχίζει:

—Νομίζω ὅτι πρέπει πρῶτα νὰ σὰς ἐξηγήσω τὶ εἶναι ὁ Βράχος τῆς Αἰωνιότητος! Μακρυὰ πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὴ Γῆ καὶ ἀπὸ τὸ Ἑλλισκὸ Σύστημά σας, στὴν καρδιὰ τοῦ ἀπέραντου Γαλαξία ποὺ βλέ-

πετε στὸν οὐρανὸ τὶς ξάστερες νύχτες, ὑπάρχει ἓνας τεράστιος ἀερόλιθος, ποὺ ἔχει σχῆμα βουνοκορφῆς! Ὁ ἀερόλιθος αὐτὸς ποὺ εἶναι ἀπὸ ἓνα ἀφάνταστα βαρὺ μέταλλο εἶναι ἓνα εἶδος πελώριου μαγνήτη ποὺ συγκρατεῖ στὶς θέσεις τους τὰ οὐράνια σώματα τοῦ Γαλαξία! Γι’ αὐτὸ λέγεται Βράχος τῆς Αἰωνιότητος! “Αν ὁ Βράχος τῆς Αἰωνιότητος καταστραφῇ, τὰ οὐράνια σώματα θὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὶς τροχιὰς τους καὶ θὰ καταστραφούν! Αὐτὸς διατηρεῖ τὴν τάξι καὶ τὴν εἰρήνη καὶ τὸν νόμο ἀνάμεσα στὰ ἐκατομμύρια ἀστέρι·α, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖται ὁ Γαλαξίας! “Αν, λοιπόν...

Ξαφνικὰ σωπαίνει! Κυττάζει μέσα στὴ γαλάζια σφαῖρα μὲ τὴ γλυκεῖα πολύχρωμη ἀνταύγεια καὶ λέει γοργά:

—Μὲ συγχωρεῖτε, φίλοι μου! Πρέπει νὰ λείψω γιὰ μερικὲς στιγμὲς! Σ ε ζ ά μ !

Καὶ ὁ γέρος χάνεται!

Περνοῦν μερικὰ λεπτά! Οἱ φίλοι μας, σαστισμένοι καὶ σιωπηλοὶ, κυττάζουν τὸ μέρος ὅπου ἦταν καθισμένοι ὁ ἀλλόκοτος Σεζάμ. Ὁ Κοντοστοῦπης σταυροκοπιέται.

—Λοιπὸν; κάνει χαζά. Βάζω στοίχημα πὼς εἶδαμε ὅλοι μαζί ἓνα ὄνειρο καί...

—“Οχι!, λέει μιὰ φωνή. Δὲν εἶδατε ὄνειρο!

Καὶ ὁ Σεζάμ μὲ τὴν κοκκινὴ ρόμπα, τὸ μεγάλο ρουμπίνι στὸ μέτωπό του καὶ τὴ γαλάζια σφαῖρα μὲ τὴ γλυκεῖα πολύχρωμη ἀνταύγεια,

φανερώνεται πάλι καθισμένος στην ίδια πολυθρόνα!

—Μέ συγχωρείτε!, λέει στους 'Υπερανθρώπους. 'Αναγκάστηκα να λείψω για λίγα λεπτά για να πάω να υπερασπίσω το Βράχο της Αιώνιότητας από μια νέα επίθεσι!

Ο 'Υπερέλληνας, ανοίγει διάπλατα τα μάτια του.

—Δηλαδή, μουρμουρίζει, κατάπληκτος θέλεις να πής ότι, στα λίγα λεπτά που πέρασαν, πήγες στην καρδιά του Γαλαξία - όπου ακόμα

και το φῶς χρειάζεται χιλιάδες χρόνια για να πάη - απέκρουσες μια επίθεσι και γύρισες πίσω; Δεν το πιστεύω αυτό, Σεζάμ!

Ο γέρος χαμογελάει κυττάζοντας κατάματα το Παιδί-Θαύμα.

— Δεν το πιστεύεις; λέει. Δεν έχεις παρά να δοκιμάσης! Πάρε τη σφαίρα αυτή στα χέρια σου, βάλε στο μυαλό σου το μέρος όπου θέλεις να δρεθής και πές: «Σεζάμ»!

Με διστακτικές κινήσεις ο 'Υπερέλληνας παίρνει τη σφαίρα από τα χέρια του παρὰ ξένου γέρου φέρνει στο νού του το φεγγάρι και λέει:

— Σεζάμ!

Σχεδόν την ίδια στιγμή, ο μικρός γιός του Έλ Γκρέκ ο νοιώθει το κορμί του να εξαυλώνεται κι' άμέσως έπειτα να ύλοποιήται πάλι και ... να βρίσκεται στο φεγγάρι!

Γύρω του ύψωνονται οι βραχώδεις κρατήρες τυ σθησμένων ήφαιστειών του φεγγαριού και οι άπέραντες ξερες έκτάσεις του!

«Είναι καταπληκτικό!», σκέπτεται ο 'Υπερέλληνας.

Και λέει πάλι:

— Σεζάμ!

Την επόμενη στιγμή βρίσκει πάλι στη Γη, ανάμεσα στους δικούς του!

Γεμάτος θαυμασμό δίνει στον Σεζάμ τη γαλάζια σφαίρα, λέγοντας:

— Είναι το πιο εκπληκτικό και θαυμαστό πράγμα που έχω δῆ ποτέ! 'Εξηγήσέ μου,

— Είμαι ο Κοντοστούπης - Σεζάμ, ο φρουρός του Βράχου της Αιώνιότητος!

ὄχι παρακαλῶ, Σεζάμ, τί εἶ-
ναι αὐτὴ ἡ σφαῖρα!

Ὁ γέρος χαμογελάει πάλι: ὁλος καλωσύνη.

— Ἐχε λίγη ὑπομονή Ὑπερέλληνα!, λέει. Θάρρη κι, αὐτὸ μὲ τὴ σειρὰ του. Ὅπως σὰς εἶπα, ἂν ὁ Βράχος τῆς Αἰωνιότητος καταστραφῇ, θὰ καταστραφῇ καὶ ὁλόκληρος ὁ Γαλαξίας στὸν ὁποῖο ἀνήκει ἡ Γῆ καὶ ὁ Ἥλιος! Αὐτὸ τὸ ἤξερε ἡ φυλὴ μου μιὰ φυλὴ ἀπὸ σφεδρῶν ἀνθρώπων, πού ζοῦσε ἄλλοτε σ' ἓναν πλανήτη κοντὰ στὸ δράχο τῆς Αἰωνιότητος! Γι' αὐτὸ ἀποφασίσαμε νὰ φρουροῦμε τὸν Βράχο μὲ δάρδισα, πότε ὁ ἓνας καὶ πότε ὁ ἄλλος. Ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια ὅμως, ὁ πλανήτης ὅπου ζοῦσε ἡ φυλὴ μου κατεστράφη σὲ μιὰ σύγκρουσι μ' ἓναν κομήτη κι' ἔτσι ἔμεινα μόνος, ὁλομόναχος, φρουρὸς τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος! Ὅλοι οἱ δικοί μου χάθηκαν μέσα στὴν τρομερὴ ἐκείνη σύγκρουσι, πού ἐξαφάνισε τὸν πλανήτη μας! Ἀπὸ τότε φρουρῶ τὸν Βράχο τῆς Αἰωνιότητος ἀπὸ κάθε κακὸ πού μπορεῖ νὰ συμβῇ!

—Μὰ τί μπορεῖ νὰ συμβῇ σ' ἓνα δράχο; ρωτᾷ ὁ Κεραυνός.

—Ὡς τώρα οἱ μόνοι κίνδυνοι πού τὸν ἀπειλοῦσαν ἦσαν οἱ κομήτες καὶ οἱ ἀερόλιθοι, πού πλανιῶνται μέσα στὸ διάστημα, ἀπαντᾷ ὁ Σεζάμ. Ἄν κανένας τους πέση πάνω στὸ δράχο, μπορεῖ νὰ τὸν συντρίψῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ

Ὁ Ὑπεράνθρωπος προτείνει τὸ στήθος του στὴ δόμδα!

τὴν ἰσορροπία τοῦ Κόσμου! Τώρα ὅμως ἓνας νέος κίνδυνος παρουσιάστηκε. Ἐνας ἐχθρὸς τοῦ Καλοῦ, πού λέγεται Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου!

Ὁ Θεὸς
τοῦ Πολέμου!

ΣΙΓΑΝΕΣ κραυγὲς βγαίνουν ἀπὸ τὰ στήθη ὅλων. Ὁ Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου! Οἱ ὑποφίες τους εἶχαν βγῆ

λοιπὸν ἀληθινές! "Ὅπως τοὺς εἶχε πῇ στὴν πρώτη τους συνάντησι μαζί του, ὁ Τρόμος εἶχε συγκεντρώσει τὴν ἐπιθεσί του ἐναντίαν τῆς καρδιάς τοῦ Κόσμου, τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος, γιὰ νὰ καταστρέψῃ ὅχι μόνο τὴ Γῆ, ἀλλὰ καὶ ὅλα τ' ἄλλα οὐράνια σώματα!

—Καθὼς βλέπω, λέει ὁ Σεζάμ γνωρίζετε τὸν Τρόμο! Αὐτὸ εὐκολύνει τὴν ἀποστολή μου, γιατί ἦρθα ἐδῶ γιὰ νὰ ζητήσω τὴ βοήθειά σας! Τὰ ὅπλα ποὺ διασέτω γιὰ τὴν ὑπεράσπισι τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος εἶναι φοβερά! Ἔχω αὐτὴ τὴ σφαῖρα, ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ιδιότητά της νὰ με μεταφέρῃ μέσα σὲ μιὰ στιγμή ὅπου θέλω, μού φανερώνει μέσα της ἐγκαίρως κάθε κίνδυνο ποὺ ἀπειλεῖ τὸ Βράχο! Ἔχω τὸ πετράδι ποὺ βλέπετε στὸ μέτωπό μου. Αὐτὸ με κάνει ἐντελὺς ἄνθρωπο σὲ κάθε καταστρεπτικὸ μέσο! Καὶ ἔχω τοὺς κερανοὺς μου! Εἶναι τεχνητοὶ κερανοί, ἑκατομμύρια φορές πιὸ δυνατοὶ καὶ καταστρεπτικοὶ ἀπὸ τοὺς κερανοὺς ποὺ ξέρετε ἐδῶ στὴ Γῆ! Με τοὺς κερανοὺς αὐτοὺς, χτυπῶ καὶ τοὺς κομήτες, ποὺ πλησιάζουν στὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος! Μ' αὐτοὺς προσπαθῶ τώρα νὰ ἀπαικρούσω τίς ἐπιθέσεις τοῦ Τρόμου! Τὸ καταπληκτικὸ ὅμως αὐτὸ ὄν εἶναι ἄνθρωπο στοὺς κερανοὺς μου καὶ ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος με τεράστιες δόμβες ποὺ τίς ρίχνει ἀπὸ ἓνα πελώριο πλανη-

τόπλοιο, ἄνθρωπο κι' αὐτό! Τὸ μόνο ποὺ καταφέρνω εἶναι νὰ καταστρέφω τίς δόμβες, πρὶν χτυπήσουν τὸ βράχο, καὶ νὰ ἀπομακρύνω με τοὺς κερανοὺς μου τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Τρόμου μερικὰ ἑκατομμύρια χιλιόμετρα μακριά!

Ὁ γερο - Σεζάμ με τὰ μάτια καρφωμένα στὴ γαλάζια σφαῖρα κουνάει τὸ κεφάλι του με θλίψι καὶ συνεχίζει:

—Δὲν θγαίνει ὁμως τίποτα μ' αὐτό! Δὲν μπορῶ νὰ σταματήσω τίς ἐπιθέσεις τοῦ Τρόμου! Κάθε φορὰ ποὺ τὸν ἀπομακρύνω, ξαναγυρίζει, ἔπειτ' ἀπὸ λίγο με νέες δόμβες καὶ ἐπιτίθεται: πάλι! Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ὅτι χρειάζομαι βοήθεια! Οἱ μόνοι ἄνθρωποι σ' ὁλόκληρο τὸ Σύμπαν ποὺ μποροῦν νὰ με βοηθήσουν νὰ σώσω τὸν Κόσμο, εἴστε ἐσεῖς! Περιμένω τὴν ἀπάντησί σας!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος δὲν διστάζει νὰ ἀπαντήσῃ ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν δικῶν του.

—Εἴμαστε πρόθυμοι νὰ θυσιάσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, Σεζάμ, γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ Κόσμου!, λέει. Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ μάς πῆς τί πρέπει νὰ κάνουμε!

Τὸ πρόσωπο τοῦ γέρου λαμπροκοπάει ἀπὸ χαρὰ.

— Τὸ ἤξερα!, λέει με φωνὴ ποὺ τρέμει ἀπὸ συγκίνησι. Τὸ ἤξερα ὅτι οἱ Ὑπεράνθρωποι θὰ δέχονταν ἀμέσως νὰ με βοηθήσουν! Αὐτὸ ποὺ θέλω ἀπὸ σὰς εἶναι νὰ ἐφοδιαστήτῃ με μικρὰ ἀτομικὰ

πλανητόπλοια και νάρθητε στο Βράχο τῆς Αἰωνιότητος, φέρνοντας μαζί σας καὶ τὰ πιὸ καταστρεπτικὰ μέσα ποὺ διαθέτετε. Ἐκεῖ, θὰ ἀναλάβετε νὰ περιπολήτε γύρω ἀπὸ τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος καὶ νὰ καταστρέψετε τὶς βόμβες, ἐνῶ ἐγὼ θὰ συγκεντρώω τοὺς κεραυνούς μου ἐναντίον τοῦ πλανητόπλοιου τοῦ Τρόμου! Γιὰ τὸν Ἑλ Γκρέκο καὶ τὸν μικρὸ Ὑπερέλληνα, ἔχω ἐκεῖ ἓνα τέλειο ἐργαστήριον, ὅπου ἴσως μπορέσουν νὰ κατασκευάσουν κανένα νέο ὄπλο, ποὺ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν Τρόμο! Πολὺ θὰ ἠθελα νὰ σᾶς μεταφέρω στὸ Βράχο μέσα σὲ μιὰ στιγμὴ μὲ τὴ σφαῖρα μου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ σφαῖρα δὲν μεταφέρει παρὰ μόνο ἐκείνον ποὺ τὴν κρατᾷ. Καὶ δὲν ἔχω ἄλλῃ σφαῖρα ἀπὸ αὐτή, οὔτε μπορῶ νὰ κατασκευάσω ἄλλες, γιὰτὶ τὰ ὑλικά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι φτιαγμένη, βρίσκονταν μόνο ἐπάνω στὸ χαμένο πλανήτη τῆς φυλῆς μου!

— Ἐντάξει, Σεζάμ!, λέει ὁ Ἑλ Γκρέκο. Σὲ λίγες μέρες, θὰ ἔχουμε κατασκευάσει: τὰ πλανητόπλοια μας καὶ θὰ ἔχουμε ξεκινήσει. Μπορεῖς νὰ κρατήσης τὸ Βράχο στὸ διάστημα αὐτό;

— Μπορῶ! Τὸ μόνο ποὺ με ἀνησυχεῖ εἶναι τὸ γεγονός ὅτι εἶμαι θνητὸς καὶ ὅτι, ἂν ξαφνικὰ πεθάνω, ὁ Τρόμος θὰ καταστρέψῃ τὸ Βράχο, καὶ ὁλόκληρο τὸν Κόσμο μαζὶ του! Πηγαίνω τώρα! Βλέπω μέσα στὴ σφαῖρα ὅτι ὁ

Θεὸς τοῦ Πολέμου πλησιάζει πάλι στὸ Βράχο γιὰ νὰ ἐπιτεθῇ! Σεζάμ!

Καὶ ὁ μυστηριώδης γέρος χάνεται πάλι!

«Γυρίστε με πίσω!»

ΠΙΕΡΝΟΥΝ μερικὲς μέρες. Τὰ ἀτομικὰ πλανητόπλοια τῶν Ὑπερανθρώπων εἶναι ἔτοιμα. Πέντε μικρὰ πλανητόπλοια, ἓνα γιὰ τὸν καθένα τους.

Εἶναι τοποθετημένα μέσα στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ, περιμένοντας τοὺς Ὑπερανθρώπους ποὺ παίρνουν τὸ πρόγευμά τους μέσα στὸ σπῆτι μαζί μὲ τὴν Ἑλσα καὶ τὸν Τσιπιτσιπί.

Μόνο ὁ Κοντοστούπης δὲν εἶναι μαζί τους. Ὁ κωμικὸς νάνος κάνει δόλτες μέσα στὸν κῆπο, καμαρώνοντας τὰ πλανητόπλοια ποὺ λάμπουν στὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

— Τί ὁμορφα ποὺ εἶναι!, μουρμουρίζει. "Ὅταν γυρίσουν ἀπὸ τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος, θὰ παρακαλέσω τὸν Ἑλ Γκρέκο νὰ μὴ χάριση ἓνα γιὰ νὰ κάνω περίπατο κάθε πρωί! "Ἄς μπούμε μέσα σ' ἓνα ἀπ' αὐτὰ νὰ δοῦμε ἂν εἶναι ἀναπauτικά!

Ἀνοίγει τὴν πόρτα ἐνὸς πλανητόπλοιου καὶ μπαίνει μέσα κλείνοντάς τὴν πάλι.

Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ πλοίου εἶναι ντυμένον μὲ παχειὰ στρώματα, γιὰ νὰ μὴ χτυποῦν οἱ ἐπιβάτες του πάνω στοὺς με-

τάλλινους τοίχους, όταν αυτό θα κάνη απότομες στροφές.

Ο νάνος ξαπλώνεται χάρω φαρδύς πλατύς.

— "Αασαχ!", κάνει άναστενάζοντας βαθειά. Τί μαλακωσιά είναι αυτή! Τί χουζούρι! Νά ξαπλώνης έδω και νά κάαααθεσαι! "Αασαχ! Νά κάαααθεσαι και νά ρεμβάζης και νά μην έχης καμιά έγνοια! Νά κάααααθεσαι και νά... νά... νά...

Η φωνή του σβήνει σιγά-σιγά. Ο Κοντοστούπης έχει άποκοιμηθή!

Μέσα στο σπίτι, οί 'Υπεράνθρωποι άποχαίρετούν την "Ελ-

Ο Τρόμος τινάζει με όρμη τη βόμβα του!

σα και τον Τσιπιτσιπί.

— Ο θεϊός Κοντοστούπης; λέει ό μικρός 'Υπερέλληνας. Πού είναι;

— Θα φοβήθηκε, φαίνεται, μήπως τον πάρετε μαζί και κρύφτηκε κάπου!, λέει κοροϊδευτικά ό Τσιπιτσιπί.

Γελούν όλοι μαζί και προχωρούν πρός την έξοδο.

Βγαίνουν στόν κήπο και σταματούν ό καθένας μπροστά στο πλανητόπλοιο του.

— "Ετο:μοι; ρωτάει ό 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο .

— "Ετο:μοι!, άπαντούν οί άλλοι.

— Έμπρός, λοιπόν, κι ό Θεός βοηθός!

Μπαίνουν στα πλανητόπλοια και μιά στιγμή άργότερα, άπογειώνονται άθόρυβα και ξεμακραίνουν με άπίστευτη γρηγοράδα, πρός τό γαλάζιο ούρανό.

Μέσα σέ λίγα δευτερόλεπτα, βγαίνουν από την άτμόσφαιρα της Γης και, μέσα στο κενό διάστημα ανάμεσα στα άστρα, όπου δέν υπάρχει ούτε άέρας, αναπτύσσουν μιά δαιμονισμένη ταχύτητα, πολύ μεγαλύτερη κι' από την ταχύτητα του φωτός!

Σύμφωνα με τους έπιστημονικούς ύπολογισμούς του 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο , τό ταξίδι πρόκειται νά κρατήσει πέντε μέρες. Με τό ασύρματο τηλεφωνο, με τό όποίο είναι έφωδισμένα όλα τά πλανητόπλοια, λέει στους δίκους τους:

— Κονονίστε την πορεία του πλοίου σας, βάλτε σέ λειτουργία τό αυτόματο τιμό-

νι που λειτουργεί μόνο του και κοιμηθήτε! Πρέπει να φτάσουμε στο Βράχο της Αιωνιότητας ξεκούραστοι και με όλες τις δυνάμεις μας άκέραιες!

— Έντάξει, Έ λ Γ κ ρ έ κ ο !, πάντοτε οι άλλοι.

Μέσα στο πλανητόπλοιο του, ο μικρός Υπερέλληνας ρυθμίζει την πορεία και κλείνει τα μάτια του ξαπλώνοντας αναπαυτικά στην πολυθρόνα του.

Μα δεν μπορεί να κοιμηθῇ.

Κάτι τὸν ἐνοχλεῖ. Ἕνας περίεργος ἦχος φτάνει ὡς τ' αὐτιά του, ἓνας ἦχος πὺν δὲν προέρχεται ἀπὸ τὴ μηχανὴ τοῦ πλανητόπλου.

Ξαφνιασμένος, ἀνοίγει τὰ μάτια του καὶ κυττάζει γύρω. Μιὰ κραυγὴ ἐκπλήξεως καὶ ἓνα γέλιο ξεπηδοῦν ἀπὸ τὸ λαιμό του.

Στὸ πίσω μέρος τῆς καμπίνας τοῦ πλανητόπλου, ὁ Κοντοστούπης, κουλουριασμένος σὲ μιὰ γωνιά, κοιμάται ροχαλίζοντας καὶ ξεφυσώντας!

— Οὐ... Κοντοστούπης!, μευμουρίζει τὸ παιδί. Πῶς δρέθηκε ἐδῶ μέσα;

Καὶ φωνάζει δυνατὰ:

— Θεῖε Κοντοστούπη!

Ὁ νάνος δὲν ἀνοίγει τὰ μάτια του. Δὲν ξυπνάει. Ἀκούει ὅμως μέσα στὸν ὕπνο του τὸ ὄνομά του καὶ μευμουρίζει:

— Κοντοστούπης παρών!

Τί ὥραία πὺν εἶναι! Τί ὥραία! Νὰ κάααααθεσαι! Ἀαααα! Τί ἀπαλὸ πὺν εἶναι τὸ κρεβδάκι μου! Ὅταν

Μὰ ὁ Σεζάμ, ὁ Ἀόρατος Μάγος, εἶναι ἄτρωτος!

Ξυπνήσω σὲ λίγο, θὰ δῶ στὴ βεράντα καὶ θὰ φάω φρούτα! Κάνεψε καλὸ στὸ... δέρμα τὰ φρούτα!

— Θεῖε Κοντοστούπη!, φωνάζει πάλι: ὁ Ὑπερέλληνας. Ξύπνα!

Ὁ νάνος μισανοίγει τὰ μάτια του, κυττάζει ἄγρια τὸ γυιὸ τοῦ Έ λ Γ κ ρ έ κ ο καὶ γρυλλίζει:

— Παράτα μὲ ἡσυχ, μωρό! Τί γυρεύεις μέσα στὸ δωμάτιό μου; Δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ κοιμηθῶ κι' ἐγὼ λιγάκι στὸ κρεβάτι μου; Δέν...

Σωπαίνει στραβοκαταπίνοντας και γουρλώνοντας τα μάτια του. Βλέπει τώρα ότι δεν είναι μέσα στο δωμάτιό του κι' ότι δεν βρίσκεται πάνω στο κρεβάτι του. Και βλέπει από τα μεγάλα παράθυρα της καμπίνας το μαύρο ούρανό, όπου τα άστρα λάμπουν φανταχτερά.

Ένα τρεμούλιασμα τον πιάνει.

— Ποῦ... πού βρίσκομαι; τραυλίζει.

— Εἶσαι μέσα στο πλανητόπλοιο μου, θείε Κοντοστούπη, λέει ὁ Ὑπερέλληνας, καὶ ταξιδεύουμε με ἱλιγγιώδη ταχύτητα πρὸς τὸ μεγάλο Γαλαξία, πρὸς τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος!

— Ἔ; κάνει ὑστερικὰ ὁ Κοντοστούπης. Πρὸς τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος; Παναγίτσα μου! Γυρίστε με πίσω στὴ Γῆ! Δὲ θέλω νὰ πάω στὸ Γαλαξία! Γυρίστε με πίσω! Ὦχ, ἡ καρδούλα μου! Ὦχ! Καὶ χάνει τὶς αἰσθήσεις του!...

Ἡ ἐπίθεσι
τοῦ Τρόμου

ΜΑΚΡΥΑ, στὰ βάθη τοῦ οὐρανοῦ, οἱ Ὑπεράνθρωποι διακρίνουν τώρα κάτι ἐκτυφλωτικὸς λάμπεις. Κάτι λάμπεις, πού φαίνονται καὶ σβήνουν ἀμέσως γιὰ νὰ ξαναφανοῦν καὶ νὰ σβήσουν πάλι... Μιὰ μεγάλη μάχη διεξάγεται πάνω καὶ γύρω ἀπὸ τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος!

Ὁ Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου, ἐπιτίθεται πάλι!

Ἐπιτίθεται γιὰ νὰ καταστρέψῃ τὸ Βράχο καὶ νὰ δυθίσῃ ὁλόκληρο τὸ Γαλαξία, μετὰ τὰ ἑκατομμύρια ἄστρα του, στὸν ὀλεθρο καὶ τὴ συμφορά!

Στριφογυρίζει γύρω ἀπὸ τὸ Βράχο μ' ἓνα γιγάντιο πλανητόπλοιο, κάνοντας μεγάλους κύκλους καὶ τινάζοντας κάθε τόσο δεκάδες βόμβες ἐναντίον τοῦ κέντρου τοῦ Γαλαξία!

Μὰ ὁ Σεζάμ, ὁ Ἀόρατος Μάγος, ὁ Φρουρός, ἀγρυπνεῖ!

Κοντὰ στὴν κορυφὴ τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος εἶναι χτισμένο τὸ παλάτι του, ἓνα μεγάλο, πλούσιο μέγαρο μετὰ ὅλες τὶς ἀνέσεις πού μπορεῖ νὰ φανταστῇ ὁ νους τοῦ ἀνθρώπου!

Μέσα σὲ μιὰ μεγάλη αἴθουσα τοῦ παλατιοῦ αὐτοῦ, ὁ Σεζάμ, καθισμένος στὸ θρόνο του, ἔχει τὰ μάτια του καρφωμένα στὴ γαλάζια μαγικὴ σφαῖρα του καὶ παρακολουθεῖ τὶς κινήσεις τοῦ Τρόμου!

Βλέπει τὸν τεράστιο Θεὸ τοῦ Πολέμου, μετὰ τὸ μυῶδες κορμὶ καὶ τὸ κτηνώδες ἀποκρουστικὸ πρόσωπό του καὶ τὸ κράνος του ἀπ' ὅπου ξεπροβάλλουν δυὸ μεγάλα κέρατα!

Τὸν βλέπει νὰ γελάῃ σατανικὰ καὶ ν' ἀπλώνῃ τὴ χερσοῦ κλα του σ' ἓνα κουμπὶ καὶ νὰ τὸ πιέξῃ.

Ἀμέσως, ἓνα σμήνος ἀπὸ

δέκα βόμβες ξεπηδάει από κάτω τρύπες στην κοιλιά του πλανητόπλου και, ταξιδεύοντας με άπιστευτη γρηγοράδα, κατευθύνονται προς το Βράχο της Αιωνιότητας!

Με μιὰ ήρεμη κίνηση, ο Σεζάμ απλώνει τὸ χέρι του και τραβάει δέκα φορές ἕνα μοχλὸ πού ὑπάρχει στὸ δεξιὸ μπράτσο τοῦ θρόνου του.

Δέκα κιτρινοκόκκινοι κεραυνοὶ βγαίνουν ὀρμητικὰ ἀπὸ μιὰ σειρά σωλήνες, πού εἶναι τοποθετημένοι κοντὰ σ' ἕνα παράθυρο, καὶ ξεχύνονται ἔξω, στὸ διάστημα.

Ἐκεῖ, κάθε κεραυνὸς κατευθύνεται πρὸς μιὰ ἀπὸ τὶς βόμβες, πού ἔρχονται ὀλοταχῶς!

Τρομακτικὲς ἐκρήξεις καὶ φεβερὲς λάμψεις ἀναστατώνουν τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος! Οἱ βόμβες καταστρέφονται στὸ κενό, λίγο πρὶν χτυπήσουν πάνω στὸ Βράχο!

Μόνο μιὰ ἀπὸ τὶς βόμβες τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου ξεφεύγει μέσα ἀπὸ τὸν κλοιὸ τῶν κεραυνῶν! Ξεγλυστράει ἀνάμεσα τους καὶ χτυπάει πάνω στὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος, λίγο πρὶ κατὰ ἀπὸ τὸ παλάτι τοῦ Σεζάμ!

Ὁ πελώριος βράχος συγκλονίζεται! ὀλόκληρος ἀπὸ τὴν ἐκρηξί, πού ἐπακολουθεῖ! Ἕνα μεγάλο κομμάτι τοῦ ἀποσπᾶται! Τὸ παλάτι τοῦ Σεζάμ πάει κι' ἔρχεται, κάνοντας τὸ θρόνο τοῦ Ἀόρατου Μάγου νὰ τρέμη!

Μὲ τὸ πρόσωπο χλωμό, ὁ Σεζάμ μουρμουρίζει:

— Γέρασα πολὺ πιὰ κι' ἔχασα τὴν εὐστοχία μου! Αὐτὴ εἶναι ἡ δεύτερη βόμβα πού ξεφεύγει ἀπὸ τὸν κλοιὸ τῶν κεραυνῶν μου! Ἄν συνεχιστῇ αὐτό, σὲ λίγες μέρες θὰ ἔχει καταστραφῇ ὁ Βράχος τῆς Αἰωνιότητος καὶ μαζί του ἡ Γῆ καὶ ἑκατομμύρια ἄλλα ἄστρα! Πρέπει... πρέπει... ὦχ! Ἡ καρδιά μου! Τὰ μάτια μου θολώνουν! Τὰ χέρια μου τρέμουν!... Θεέ μου!...

Τὸ κεφάλι τοῦ σεβάσμιου γέρου, μὲ τ' ἄσπρα μαλλιά καὶ γένια, γέρνει στὸ στήθος του καὶ μένει ἀσάλευτο! Τὰ μάτια του κλείνουν!

Ὁ Σεζάμ, ὁ Ἀόρατος Μάγος, ὁ Φρουρὸς τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος, ἔχει χάσει τὶς αἰσθήσεις του!

Ὁ Βράχος, ἡ καρδιά τοῦ Γαλαξία, μένει ἀφρούρητος, στὴ διάθεσι τοῦ Τρόμου, τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου!

Οὐρανομοχίαι!

ΜΕΣΑ στὸ πλανητόπλοιο του, ὁ Τρόμος καγχάζει ἄγρια καὶ ἀποκρουστικά, μὲ τὴ μαύρη ψυχὴ τοῦ γεμάτου σατανικοῦ θρίαμβου!

Μὲ τὴ βοήθεια μιᾶς συσκευῆς, μὲ τὴν ὁποία εἶναι ἐφωδιασμένο τὸ πλανητόπλοιο του, παρακολουθεῖ κι' αὐτὸς τὶς κινήσεις τοῦ ἀντιπάλου του.

Ἔτσι, βλέπει τὸν Σεζάμ, τὸ γέρο - φρουρὸ τοῦ Γαλαξία, νὰ χάνη τὶς αἰσθήσεις του!

— 'Από τὸ πλατύ, ὀγκῶδες στῆθος τοῦ Τρόμου δγαίνει ἓνα διαβολικὸ γρύλλισμα. Ἡ εὐκαιρία εἶναι μοναδική!

Τώρα πού ὁ Ἀόρατος Μάγος δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐξαπολύσῃ ἐναντίον του τοὺς κεραυνούς του, μπορεῖ μὲ τὴν ἡσυχία του νὰ ἀδειάσῃ ὅλες τὶς βόμβες του πάνω στὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος καὶ νὰ τὸν διαλύσῃ!

Γυρίζοντας ἐλαφρὰ τὸ τιμόνι, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου ἀναγκάζει τὸ πλανητόπλοιό του νὰ στρίψῃ τὴ μύτη του πρὸς τὸν Βράχο!

— Ἐπειτα, ἀναπτύσσει μεγάλῃ ταχύτητα καὶ πλησιάζει, πλησιάζει ὅλο καὶ πιὸ πολὺ, ἐνῶ σκοπεύει: ὁλόϊσα τὸ παλάι τοῦ Σεζάμ!

Ἐκεῖ θέλει νὰ πέσουν οἱ πρῶτες βόμβες του! Ὁ Τρόμος θέλει νὰ δῇ τὸ παλάτι τοῦ ἀντιπάλου του νὰ γίνεταί σκόνῃ, πρὶν καταστρέψῃ καὶ τὸν ὑπόλοιπο δράχο!

Ἡ χερούκλα τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου ἀπλώνετα: καὶ πιέζει τὸ κουμπὶ τῶν βομβῶν!

— Ἀχά!, κάνει θραυβευτικά. Αὐτὸ εἶναι τὸ τέλος τῆς Γῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀστρῶν τοῦ Γαλαξία!

Καὶ τότε συμβαίνει κάτι, πού δὲν μπορούσε νὰ προβλεψῇ ποτὲ ὁ Ἐχθρὸς τοῦ Κόσμου!

Μιὰ στιγμή πρὶν οἱ βόμβες τιναχτοῦν ἀπὸ τὶς τρύπες, πού εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τοῦ πλοίου, ὁ Τρόμος νοιώθει μιὰ φοβερὴ δύναμι νὰ σπρώχνῃ τὸ πλανητόπλοιό

του πρὸς τ' ἀριστερά!

Οἱ βόμβες χάνουν ἔτσι τὸ στόχο τους! Περνοῦν δίπλα ἀπὸ τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος καὶ χάνονται μέσα στὸ σκοτεινὸ καὶ ἄδειο διάστημα!

Τρίζοντας τὰ δόντια του ἀπὸ λύσσα, ὁ Τρόμος γυρίζει καὶ βλέπει... πέντε μικρὰ πλανητόπλοια νὰ πλησιάζουν πρὸς τὸ μέρος του γοργά, ἐξαπολύοντας ἐναντίον του τρομακτικὲς ἀτομικὲς λάμψεις, πού κάνουν τὸ πλανητόπλοιό του νὰ συγκλονίζεται!

Τὰ διαπεραστικά μάτια τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου διακρίνουν τοὺς πιλότους τῶν μικροσκοπικῶν αὐτῶν πλοίων τῶν οὐρανῶν.

— Οἱ... Ὑπεράνθρωποι!, γρυλλίζει μὲ μανία. Ὁ Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο, ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ Ὑπερέλληνας, ὁ Κεραυνὸς καὶ ἡ Ἀστραπή! Πῶς δρέθηκαν ἐδῶ; Σίγουρα, τοὺς κάλεσε αὐτὸς ὁ καταραμένος Σεζάμ, ὁ παλιόγερος! Καὶ ἦρθαν στὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή! Θὰ τοὺς δείξω ὁμως!

Κάνει μιὰ ἀπότομη στροφή, πιέζει τὸ κουμπὶ τῶν βομβῶν καὶ ἓνα σμήνος ἀπὸ βόμβες ὀρμαεῖ ἐναντίον τῶν πλανητόπλοιων τῶν Ὑπεράνθρωπων!

Δυὸ ἀπὸ τὶς βόμβες αὐτὲς χτυποῦν τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Ὑπεράνθρωπου! Οἱ ἐκρήξεις τοὺς εἶναι τόσο δυνατὲς ὥστε, μολονότι τὸ πλανητόπλοιο εἶναι φτιαγμένο ἀπὸ ἀθραυστο μέταλλο, στριφογυρίζει καὶ ἐκσφενδονίζεται σὲ πολὺ με-

γάλη απόστασι!

Μιά άλλη βόμβα σκάζει επάνω από την καμπίνα του πλανητόπλοιου του Κεραυνού και τὸ τινάζει κι' αὐτὸ πολὺ μακριὰ μέσα στὸ διάστημα!

Τὴν ἴδια τύχη ἔχουν καὶ τὰ πλανητόπλοια τοῦ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο καὶ τῆς Ἀστραπῆς!

Μόνον τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Ὑπερέλληνα ξεφεύγει: ἀπὸ τὶς βόμβες καὶ ἀντεπιτίθεται, χτυπώντας μὲ ἀτομικὲς λάμπες τὸ πλοῖο τοῦ Τρόμου καὶ ἀναγκάζοντάς το νὰ ὑποχωρήσῃ!

Μέσα στὴν καμπίνα, πίσω ἀπὸ τὸ Παιδί - Θαῦμα, ὁ Κοντοστούπης παρακολουθεῖ τὴν τρομακτικὴ αὐτὴ οὐρανομαχία καὶ παραληρεῖ ἀπὸ τὸ φόβο του!

— Τί... τί εἶναι αὐτό; "ὦχ! Θὰ μᾶς φάῃ τὸ τέρας! Θὰ μᾶς τσακίσῃ τὸ πλανητόπλοιο ὁ παλιό-Τρόμος! "Ὀχι, δηλαδή, πὼς φοβάμαι μὰ... μπορεῖ νὰ πάθω καμμιὰ συγκοπή καὶ ποῦ θὰ βρῶ γιατρὸ ἐδῶ στὸ ἔρημο διάστημα ἀνάμεσα στ' ἄστρα; Ὑπερέλληνα! Βγάλε με πάνω στὸ βράχο αὐτὸν ἐκεῖ! Θέλω νὰ πατήσω σὲ στερεὸ ἔδαφος! Σὲ ἔδαφος ποῦ νὰ μὴ σαλεύῃ! Βγάλε με ἔξω, γιατί θά... βάλω τὰ κλάματα!

Ὁ Ὑπερέλληνας τὸν λυπᾶται.

— Καλά, θεῖε Κοντοστούπη!, λέει.

Μὲ μιὰ ἐπιδέξια στροφὴ, προσγειώνεται πάνω στὸ βράχο, μπροστὰ στὸ παλάτι τοῦ Σεζάμ. Ἐκεῖ, ἀνοίγει γοργὰ

τὴν πόρτα τοῦ πλανητόπλοιου καὶ βγάζει τὸ κεφάλι του ἔξω. Τραβάει μιὰ βαθεῖα ἀνάσα καὶ λέει:

— Ἐντάξει, θεῖε Κοντοστούπη! Ὑπάρχει: ἐδῶ ἀτμοσφαιρικός ἀέρας! Μπορεῖ νὰ βγῇ!

Ὁ νάνος δὲν περιμένει νὰ τοῦ τὸ ποῦν γιὰ δευτέρη φορά. Μ' ἓνα πήδημα, βρίσκειται ἔξω καί, τρέχοντας σὰν τρελλός, χώνεται μέσα στὸ παλάτι τοῦ Σεζάμ.

Ὁ Ὑπερέλληνας ἀπογειώνεται πάλι.

Καὶ ἦταν καιρός! Τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου πλησιάζει πάλι ὀλοταχῶς πρὸς τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος καί, ἀπὸ τὶς τρύπες τῆς κοιλιάς του, δεκάδες βόμβες τινάζονται σκίζοντας τὸ διάστημα μὲ μεγάλη ταχύτητα!

Μὰ καὶ πάλι: δὲν βρίσκουν τὸ στόχο τους γιατί μιὰ στιγμή πρὶν ἐκτοξευθοῦν, ὁ Ὑπερέλληνας χτυπάει τὸ πλοῖο τοῦ Τρόμου μὲ ἀτομικὲς λάμπες καὶ τὸ κάνει νὰ ξεστρατίσῃ!

Ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου ἀφρίζει ἀπὸ λύσσα καὶ μανία. Οἱ ἄλλοι Ὑπεράνθρωποι ἔχουν κι' αὐτοὶ πλησιάσει πάλι καὶ τὸν χτυποῦν ἀπ' ὅλες τὶς μερὲς μὲ τὶς ἀτομικὲς λάμπες τους, κάνοντας τὸ πλοῖο του νὰ παίρνῃ στροφὲς καὶ νὰ χοροπηδᾷ μέσα στὸ διάστημα!

— Πολὺ καλὰ!, γρυλλίζει ἄγρια ὁ Τρόμος. Θὰ σὰς δείξω ἐγὼ τώρα!

Και ή χερούκλα του πιέζει το κουμπι των βομβών. Τό πιέζει δόξακόπα, επίμονα, με πείσμα και μίσος και μανία εκδικήσεως!

Δεκάδες, εκατοντάδες δόμβες ξεπηδούν μέσα από το σκάφος! Τό διάστημα γεμίζει: από αυτές! Πολλές χτυπούν τὰ πλανητόπλοια τών 'Υπερανθρώπων, σκάζουν και τὰ τινάζουν μακριά! Οί περισσότερες όμως ταξιδεύουν ολόισια πρὸς τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος!

Πηγαίνουν νὰ ἐκραγοῦν πάνω στὸ βράχο και στὸ παλάτι τοῦ Σεζάμ και νὰ καταστρέψουν γιὰ πάντα ὁλόκληρο τὸ Γαλαξία!

Ἡ Βόμβα
και ὁ Νάνος

ΣΤΟ παλάτι τοῦ Σεζάμ, ὁ νάνος Κοντοστούπης περνάει κωμικοτραγικὲς στιγμές.

Λαχανιασμένος ἀπὸ τὸ τρέξιμο, μπαίνει: στὴν αἴθουσα ὅπου εἶναι: στημένος ὁ θρόνος τοῦ Ἀόρατου Μάγου και στα ματὰι.

Ὁ Σεζάμ ἔχει τώρα σωριαστῇ χάμω, στὰ πόδια τοῦ θρόνου του! Ἡ γαλάζια μαγικὴ σφαῖρα του εἶναι πεσμένη δίπλα του. Τὰ μάτια του εἶναι κλειστά και τὸ πρόσωπό του χλωμό, μὰ τὸ στήθος του ποὺ ἀνεβοκατεβαίνει ἀργὰ δείχνει ὅτι δὲν ἔχει πεθάνει.

— Ὁ... Σεζάμ!, μουρμουρίζει ὁ Κοντοστούπης. Σίγου-

ρα, θάπτε μερικὰ ποτηράκια παραπάνω και μέθυσε ὁ γέρος! Χμ!... Ἄς καθήσουμε λιγάκι στὸ θρόνο του!

Και ὁ νάνος ἀνεβαίνει στὸ θρόνο και, φουσκώνοντας καμαρωτὰ τὸ στήθος του, λέει:

— Εἶμαι ὁ Κοντοστούπης - Σεζάμ! Ὁ Φρουρὸς τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος!

Κατεβαίνει, παίρνει ἀπὸ χάμω τὴ γαλάζια σφαῖρα, κάθεται πάλι στὸ θρόνο, κυττάζει μέσα στὴ σφαῖρα και ἀφήνει μιὰ κραυγὴ πανικού:

— Χάθηκε, μανούλα μου!

Μέσα στὴ σφαῖρα, βλέπει τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Τρόμου νὰ πλησιάζη γοργά, ἐνῶ οἱ Ὑπεράνθρωποι τὸ χτυποῦν με ἀτομικὲς λάμπες! Καὶ βλέπει ἀμέτρητες δόμβες νὰ διώχνουν μακριὰ τὰ πλανητόπλοια τών Ὑπερανθρώπων και νὰ κατευθύνονται ολόισια πρὸς τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος!

— Ἄγιοι Πάντες!, τραυλίζει χαζὰ ὁ Κοντοστούπης. Πέθανα! Μπορεῖτε ἀπὸ τώρα νὰ με λογαριάζετε, ὡς νεκρό! Ἄγιε Πέτρο! Ἀνοιξέ μου τὴν πόρτα τοῦ Παραδείσου! Ἐφτασα!

Καί, σαττισμένος και ζαλισμένος, χωρὶς νὰ καταλαβαίνει τί κάνει, πιάνει σπασμωδικὰ τὸ μοχλὸ τών κεραυνῶν τοῦ Σεζάμ και τὸν τραβάει με δύναμη!

Αὐτὸ ποὺ ἐπακολουθεῖ εἶναι ἀνώτερο κάθε περιγραφῆς!

Ἐκατοντάδες τεχνητοὶ πανίσχυροι κερανοὶ ξεπηδοῦν

μέ αστραπιαία ταχύτητα μέσα από μια σειρά σωλήνες, τοποθετημένες σ' ένα παράθυρο!

Οι κεραυνοί βγαίνουν στο διάστημα, σχηματίζοντας ένα συμπαγές, φράγμα, που προχωρεί ολοταχώς προς τις δόμβες, φράζοντάς τους το δρόμο!

Λίγες στιγμές αργότερα οι δόμβες κι' οι κεραυνοί συναντώνται και απίστευτα δυνατόι έκρηξεις συγκλονίζουν το Βράχο της Αιωνιότητας, κάνοντας τον Κοντοστόυπη να ξεφωνίζει από φόβο και να τραβάει όλο και πιο δυνατά το μοχλό των κεραυνών!

Τεράστιες λάμψεις ξεπηδούν από τις έκρηξεις αυτές και οι δόμβες του Τρόμου καταστρέφονται: όλες! Όλες εκτός από μια, που φτάνει ως το Βράχο της Αιωνιότητας, χώνεται μέσα στο παλάτι του Σεζάμ και προσγειώνεται: άπαλά πάνω σ' ένα ντιβάνι, κοντά στον Κοντοστόυπη, χωρίς να έκραγη!

Τόν νάνο τόν πιάνει ντελίριο!

Κυττάζει τη δόμβα με τα μάτια του άλλοθωρισμένα από φόβο, καταβαίνει από το θρόνο και... γονατίζει μπροστά της!

— Βόμβα μου, της λέει ικετευτικά, βομβούλα μου, μη σκάσης! Κάνε μου τη χάρη: να μη σκάσης, γιατί μπορεί να με πιάση ή καρδιά μου! Άλλωστε τί έχεις να κερδίσης σκάζοντας; Θά χαλάσης τό... ωραίο, άπαλό δέρμα σου

και θα άσχημήνης!

Έξω, οι Υπεράνθρωποι επιτίθενται: πάλι με τις άτομικές λάμψεις τους και αναγκάζουν το πλανητόπλοιο του Τρόμου να ξεμακρύνει πάλι μέσα στο διάστημα.

Ενώ οι άλλοι συνεχίζουν την επίθεσι, ο Υπεράνθρωπος πλησιάζει στο Βράχο της Αιωνιότητας, προσγειώνεται μπροστά στο παλάτι του Σεζάμ και μπαίνει μέσα για να δει τον Άόρατο Μάγο.

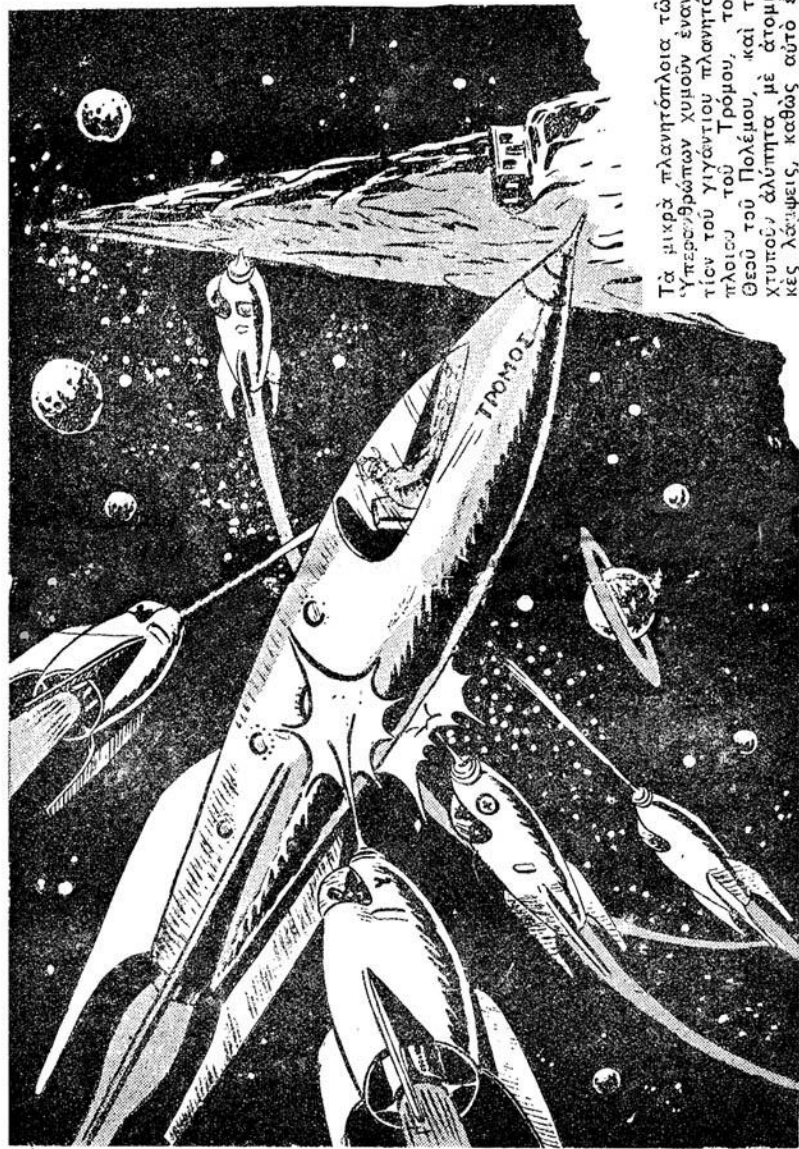
Το θέαμα που αντικρύζει όμως κάνει τις τρίχες του κεφαλιού του να άνορθωθούν. Ο Σεζάμ είναι: ξαπλωμένος χόμω, άναίσθητος. Ο Κοντοστόυπη είναι γονατισμένος μπροστά σε μια δόμβα του Τρόμου και της μιλάει: ίκετευτικά:

— Μη σκάσης, βομβούλα μου, και θα δης τί ώραία που θα περάσουμε οι δυο μας! Θά σε περιποιούμαι! Θά σε... γυαλίζω κάθε μέρα! Θά σε...

Μ' ένα πήδημα, ο Υπεράνθρωπος βρίσκεται κοντά του. Μουρμουρίζοντας μέσα του μια προσευχή στο Θεό, πιάνει τη δόμβα άπαλά, πλησιάζει στο παράθυρο και, με μια άπτότομη κίνησι την έκσφενδονίζει: στο κενό!

Άφήνει ένα στεναγμό άνακουφίσεως και κυττάζει μακριά μέσα στο διάστημα.

Οι άλλοι: Υπεράνθρωποι έχουν άναγκάσει τώρα τον Τρόμο να τραπήει εις φυγήν προς την κατεύθυνσι ενός συγκροτήματος άστρων. Η επίθεσι είχε άποκρουσθή! Ο

Τὰ μικρὰ πλανητόπλοια τῶν
ὑπερ-ἀνθρώπων χυμοῦν ἐναν-
τίον τοῦ γιγάντιου πλανητό-
πλοιου τοῦ Τρόμου, καὶ τὸ
Θεῶ τοῦ Πολέμου, καὶ τὸ
χτυποῦν ἀλύττητα με ἀτομι-
κὲς λάμψεις, καθὼς αὐτὸ ἐξ-
πιτίζεται ἐναντίον τοῦ Βρά-
χου τῆς Αἰωνιότητος!

Βράχος τῆς Αἰωνιότητος εἶχε σωθῆ, γιὰ τὴν ὥρα τουλάχιστον!

Ξαφνικά, ὁ Ὑπεράνθρωπος ἀνασκιρτάει. Μέσα ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ διάστημα, ἀπὸ τὴν κατεύθυνσι τοῦ πλανητοπλοίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου, μιὰ δόμβρα πλησιάζει ὀλοταχῶς, ταξιθεύοντας ὁλοῖσια πρὸς τὸν Βράχο τῆς Αἰωνιότητος!

Θὰ εἶναι, σίγουρα, ἡ τελευταία δόμβρα τοῦ Τρόμου!

Τὰ πόδια τοῦ Ὑπεράνθρωπου χτυποῦν με δύναμι χάμω καὶ τὸ κορμὶ του ἀπογειώνεται καὶ βγαίνει ἔξω, στὸ κενό, πετώντας σὰν ἓνα ἀλλόκοτο πουλὶ τῶν οὐρανῶν!

Καθὼς ἡ δόμβρα ἔρχεται με ὀρμή, ὁ Ὑπεράνθρωπος προτείνει τὸ στήθος του! Ἡ δόμβρα προσκρούει ἐπάνω του καὶ σκάζει με τρομακτικὸ κρότο καὶ ἐκτυφωτικὴ λάμψι, πρὶν ἀγγίξῃ τὸ Βράχο! Τὸ κορμὶ τοῦ ἥρωά μας, σπρωγμένο ἀπὸ τὴ δύναμι τῆς ἐκρήξεως, τινάζεται πρὸς τὰ πίσω καὶ μπαίνει πάλι στὸ δωμάτιο με τὸ θρόνο, χωρὶς νὰ ἔχῃ πάθει τίποτα ἀπὸ τὴ δόμβρα!

Ὁ Κοντοστούρης, γονατισμένος πάντα μπροστὰ στὸ ντιβάνι, ἐξακολουθεῖ νὰ μιλά ἱκετευτικὰ στὴ δόμβρα! Τὰ μάτια του, θολὰ ἀπὸ τὸ φόβο, δὲν ἔχουν πάρεμ εἶδησι ὅτι ἡ δόμβρα δὲν ὑπάρχει πιά!

— Βομβούλα μου!, μουρμουρίζει. Τόξερα ἐγὼ πὼς ἤσουν καλὴ! Τόξερα ἐγὼ πὼς

θὰ με λυπηθῆς καὶ δὲ θὰ σκάσης! Χά! Θὰ σὲ γυαλίξω κάθε πρωὶ καὶ θὰ σοῦ βάζω γράσσο καί...

Σωπαίνει. Βλέπει ὅτι δὲν ὑπάρχει πιά καμμιὰ δόμβρα στὸ ντιβάνι. Βλέπει ἐπίσης τὸν Ὑπεράνθρωπο κοντὰ του καὶ καταλαμβάνει τί εἶχε συμβῆ!

Σηκώνεται ὄρθιος. Τὸ πρόσωπό του παίρνει τὸ πρὸ ἄγριο ὕφος τοῦ κόσμου! Κυττάζει περιφρονητικὰ τὸ ντιβάνι καὶ λέει:

— Ἐφυγες, παλιοδόμβρα, ἔ; Τόσκασες γιὰτὶ φοβήθηκαν μήπως σ' ἀρπάξω καὶ σέ... καταπιῶ!

Καί... πέφτει λιπόθυμος!

«Σώσατε
τὸν Γαλαξία!»

ΛΙΓΟ ἀργότερα, ὅλοι οἱ Ὑπεράνθρωποι εἶναι συγκεντρωμένοι μέσα στὸ δωμάτιο τοῦ θρόνου, γύρω ἀπὸ τὸν Σεζάμ, ποῦ εἶναι ἀκόμα ἀναίσθητος.

Ὁ Ἐλ Γκρέκο, ποῦ εἶναι καὶ περίφημος γιὰτρός, εἶναι σκυμμένος ἐπάνω στὸ γέρο-Φρουρὸ τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος καὶ τὸν ἐξετάζει με προσοχή.

— Δὲν πρόκειται γιὰ τίποτα σοβαρό, λέει τέλος σηκώνοντας τὸ κεφάλι του. Ἡ καρδιά του ἔχει κάποια ἐλαφρὴ πάθησι, ἴσως ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπη ἀγωνία ποῦ δοκιμάζει χρόνια τώρα, φρουρώντας τὸν βράχο αὐτό. Μ' ἔνα

τωνωτικό φάρμακο θὰ γίνη ἀμέσως καλὰ.

Ἀνοίγει μιὰ τσάντα, πού εἶχε πάρει μαζί του μέσα ἀπὸ τὸ πλανητόπλοιο του, βγάζει μιὰ σύριγγα, τὴν γεμίζει μ' ἓνα ρόδινο ὑγρὸ καὶ κάνει μιὰ ἔνεσι· στὸν Σεζάμ.

Ὁ Ἀόρατος Μάγος ἀνοίγει τὰ μάτια του, κυττάζει γύρω σαστισμένος καὶ πετάγεται ὀρθιος.

— Ἦρθατε ἐπιτέλους. Ὑπεράνθρωποι!, λέει μὲ συγκίνηση. Καί, ἀπ' ὅ,τι καταλαβαίνω, ἦρθατε ἀκριβῶς τὴν ὥρα πού ἐγώ, λιπόθυμος, δὲν ἦμουν σὲ θέσι νὰ ὑπερασπίσω τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος! Χάρης σὲ σὰς, σώθηκε ὁλόκληρος ὁ Γαλαξίας! Ἐκατομμύρια ἄστρα καὶ πολιτισμοὶ καὶ δισεκατομμύρια δισεκατομμυρίων ζωντανὰ πλάσματα ὀφείλουν τὴν ὑπαρξί τους σὲ σὰς!

Μὲ ἄσταθῇ βήματα, ἀνεβαίνει στὸ θρόνο του καί, μὲ τὴ μαγικὴ σφαῖρα του στὰ χέρια, συνεχίζει:

— Μὰ ὁ ἐχθρὸς τοῦ Κόσμου δὲν ἐξοντώθηκε! Τὸν ἀναγκάσατε νὰ φύγῃ, μὰ θὰ ξαναγυρίσῃ, ἀφοῦ ἐφροδιαστῇ μὲ καινούργιες δόμεις! Εἶναι ἀφάνταστα ἐπίμονος καὶ ἐκδικητικὸς! Δὲ θὰ ἡσυχάσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου, παρὰ μόνον ὅταν καταστρέψῃ τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος ἢ πεισθῇ ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ τίποτα! Πρέπει νὰ βροῦμε κάποιον τρόπο νὰ τὸν ἐξοντώσουμε ἢ νὰ τὸν θέσουμε ἐκτὸς μάχης! Διαφορετικά, ἀργὰ ἢ

γρήγορα, οἱ δόμεις του θὰ βροῦν τὸ σπῶμα τους καὶ τότε ὁ Γαλαξίας θὰ καταστραφῇ!

— Εἶπες ὅτι ἔχεις ἓνα τέλειο ἐπιστημονικὸ ἐργαστήριο, Σεζάμ, λέει ὁ Ἐλ Γκρέκο. Μπορεῖς νὰ μᾶς τὸ δείξῃς;

— Βεβαίως!

Μὲ τὴ γαλάζια σφαῖρα πάντα στὰ χέρια, γὰρ νὰ μπορῇ κάθε στιγμή νὰ ξέρῃ ἂν ὁ Τρόμος πλησιάζῃ γιὰ νὰ ἐπιτεθῇ, ὁ Σεζάμ κατεβαίνει ἀπὸ τὸ θρόνο του καὶ βγαίνει ἀπὸ τὸ δωμάτιο λέγοντας:

— Ἀκολουθήστε με!

Διασχίζουν ἓνα διάδρομο, κατεβαίνουν μιὰ σκάλα καὶ δρῖσκονται μὲσα σ' ἓνα μεγάλο δωμάτιο σκαμμένο μέσα στὸ βράχο.

Ὁ Ἕλληνας κι' ὁ γυιὸς του ἀφήνουν σιγανὲς κραυγὲς θαυμασμοῦ. Μέσα στὸ δωμάτιο αὐτὸ ὑπάρχουν ὅλα τὰ ἐπιστημονικὰ ὄργανα, πού θὰ μπορούσε νὰ φανταστῇ κανεὶς, κι' ἀκόμα μερικὰ ἄλλα, πού οὔτε ὁ ἴδιος ὁ Ἐλ Γκρέκο ἔχει δῆ ποτέ!

— Πῶς σὰς φαίνεται τὸ ἐργαστήριό; ρωτᾷ ὁ Σεζάμ.

— Περίφημο!, λέει ὁ Ἕλληνας. Ἐχει ὅλα ὅσα χρειάζονται γιὰ νὰ δοκιμάσω νὰ κατασκευάσω κάτι, πού θὰ σώσῃ ἴσως γιὰ πάντα τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος! Ἐχω μιὰ ἰδέα, πού, ἂν πετύχῃ, θὰ κάνῃ τίς ἐπιθέσεις τοῦ Τρόμου ἀκίνδυνες καὶ κωμικές!

— Ἐχω κι' ἐγὼ μιὰ ἰδέα!

λέει ὁ Ὑπερέλληνας χαμογελώντας πονηρά. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς, πατέρα, νὰ μείνω ἐδῶ κάτω μαζί σου καὶ νὰ κάνω μερικά πειράματα;

— Βεβαίως!, λέει ὁ Ἑλκρέο. Κι' ἄς προσευχηθοῦμε στὸ Θεὸ νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ νικήσουμε κι' αὐτὴ τὴ φορὰ τὶς Δυνάμεις τοῦ Κακοῦ καὶ τοῦ Ὀλέθρου!

— Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι, λέει ὁ Ὑπεράνθρωπος, θὰ μείνουμε ἐπάνω καὶ θὰ περιμένουμε ἄγρυπνα τὴν ἐπιστροφή τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου!

Ὁ Κοντοστούπης, ποὺ τοὺς εἶχε ἀκολουθήσει κι' αὐτὸς στὸ ὑπόγειο ἐργαστήριον, λέει ἄγρια:

— Ἄν ξανάρθῃ καὶ δοκιμάσῃ νὰ ἐπιτεθῇ, θὰ τὸν κάνω νὰ βλαστημήσῃ τὴν ὥρα καὶ τὴ στιγμή ποὺ γεννήθηκε! Θὰ τὸν ἀρπάξω καί...

— Ἔρχεται!, λέει μὲ ταραγμένη φωνὴ ὁ Σεζάμ. Βλέπω τὸ πλανητόπλοιό του μέσα στὴ σφαῖρα νὰ πλησιάζῃ πάλι! Ἀκολουθήστε με!

Ἐνῶ ὁ Ὑπεράνθρωπος, ὁ Κεραυνὸς καὶ ἡ Ἀστραπὴ ἀνεβαίνουν γοργὰ ἐπάνω, ἀκολουθώντας τὸν Σεζάμ, ὁ Κοντοστούπης στέκεται ἀποσβολωμένος μὲ τὸ πρόσωπο κωμικά συσπασμένο ἀπὸ φόβο!

Ἀνοίγει τὸ στόμα του, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ προφέρῃ λέξι. Τέλος, καταφέρνει νὰ τραυλίσῃ:

— Θά... θὰ μείνω... κι' ἐγὼ κάτω... στὸ ἐργαστήριό! Ἔ... ἔχω νά... κάνω κάτι... πειράματα! ὦχ, ἡ καρδούλα μου!

Τὸ Τέχνασμα
τοῦ Τρόμου!

Ε ΠΑΝΩ, μπροστὰ στὸ πάλτι τοῦ Ἀόρατου Μάγου, ὁ Σεζάμ καὶ οἱ τρεῖς Ὑπεράνθρωποι περιμένουν μὲ ἀγωνία. Κυττάζοντας μέσα στὴ γαλάζια μαγικὴ σφαῖρα του, ὁ Σεζάμ μουρμουρίζει:

— Τὸ βλέπω καθαρά τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου! Εἶναι ἀκόμα πολὺ μακριὰ γιὰ νὰ τὸ διακρίνῃ κανεὶς μὲ γυμνὸ μάτι! Ἡ σφαῖρα μου ὅμως μοῦ φανερώνει πράγματα, ποὺ γίνονται πολὺ μακριὰ, ἀκόμα καὶ στὴν ἴδια τὴ Γῆ! Ἔρχεται πάλι γιὰ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος! Ὁ κακούργος!

Περνάει ἀρκετὴ ὥρα. Ἐαφνικά, ὁ Κεραυνὸς φωνάζει:

— Κυττάξτε ἐκεῖ πέρα! Διακρίνω τὴ σιλουέττα ἐνὸς γιγάντιου πλανητόπλοιου, ποὺ ἔρχεται ὁλοταχῶς πρὸς τὸ μέρος μας!

— Ναί!, λέει ὁ Ὑπεράνθρωπος. Τὸ βλέπω κι' ἐγώ! Ἐμπρός, παιδιά! Στὰ πλανητόπλοιά μας! Πρέπει νὰ κάνουμε στὸν Τρόμο μιὰ... θερμὴ ὑποδοχή!

Ὁ Σεζάμ κουνάει τὸ κεφάλι του μὲ ἱκανοποίησι.

— Πολὺ καλά!, λέει. Ἐγὼ θὰ γυρίσω στὸ θρόνο μου γιὰ νὰ πάρω μέρος στὴν ὑποδοχὴ μὲ τοὺς κεραυνούς μου!

Οἱ Ὑπεράνθρωποι μπαίνουν στὰ πλανητόπλοιά τους, ἀπογειώνονται καὶ ἀναπτύσσονται.

σουν ιλιγγιώδη ταχύτητα σκίζοντας τὸ κενὸ διάστημα πρὸς τὴν κατεύθυνσι τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου.

Ἀπὸ τὴν κοιλιά τοῦ πλανητόπλοιου τοῦ Τρόμου ἕνα σμήνος ἀπὸ δόμβες ὁρμάει ξαφνικὰ ἐναντίον τῶν Ὑπερανθρώπων. Αὐτοὶ καταστρέφουν μὲ τὶς ἀτομικὲς λάμπεις τους τὶς περισσότερες δόμβες. Τρεῖς μόνο ξεφεύγουν καὶ συνεχίζουν τὸ δρόμο τους πρὸς τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος.

Μὰ δὲν εἶναι προσωρισμένες νὰ φτάσουν ἐκεῖ! Τρεῖς τεχνητοὶ κεραυνοὶ ξεπηδοῦν ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ παλατιοῦ τοῦ Σεζάμ καὶ καταστρέφουν μὲ δυνατὲς ἐκρήξεις τὶς δόμβες!

Γύρω τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Τρόμου ἔχει φτάσει πολὺ κοντὰ καὶ οἱ Ὑπεράνθρωποι τὸ ζώνουν ἀπ' ὅλες τὶς μεριές καὶ τὸ χτυποῦν γοργὰ καὶ ἀλύπητα μὲ ἀτομικὲς λάμπεις, κάνοντάς το νὰ στριφογυρίζη τρελλὰ μέσα στὸ διάστημα!

Ἐνα νέο σμήνος βομβῶν ἀποσπάται ἀπὸ τὴν κοιλιά τοῦ γιγάντιου σκάφους. Καθὼς ὅμως τὸ πλανητόπλοιο περιστρέφεται, οἱ δόμβες σκορπίζονται καὶ χάνονται μέσα στὸ διάστημα πρὸς κάθε κατεύθυνσι!

— Ἐμπρός, παιδιά!, λέει ὁ Ὑπεράνθρωπος στὸ γυριό του καὶ στὴν κόρη του μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ἀστυράτου τηλεφώνου του. Μὴν τὸν ἀφήσουμε νὰ πάρῃ ἀνάσα! Ρίξτε του!

Ἡ ἐπίθεσι τῶν Ὑπερανθρώπων πολλαπλασιάζεται! σὲ

γρηγοράδα καὶ σὲ ἔντασι.

Οἱ ἀτομικὲς λάμπεις χτυποῦν τὸ ἐχθρικό σκάφος ἢ μὲ πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἀπ' ὅλες τὶς μεριές!

Καὶ τότε, ξαφνικὰ, ὁ ἐχθρὸς ὑποχωρεῖ! Τὸ πλανητόπλοιο τοῦ γυρίζει καὶ ἀπομακρύνεται μέσα στὸ διάστημα!

— Ἐπάνω του!, λέει ὁ Ὑπεράνθρωπος μὲ τὸν ἀστυράτο τηλεφώνου. Πρέπει νὰ ἀνακαλύψουμε ποῦ ἔχει τὴ βάση του!

Καὶ τὰ τρία μικρὰ πλανητόπλοια χύνονται πίσω ἀπὸ τὸ μεγάλο, ὅπως τρία γεράκια θὰ ἀκολουθοῦσαν ἕναν τεράστιο πληγωμένο ἀετὸ γιὰ νὰ βροῦν τὴ φωλιά του καὶ νὰ ἐξοντώσουν τὰ μικρὰ του!

Τὸ τρελλὸ αὐτὸ κυνηγητὸ μέσα στὸ κενὸ διάστημα, ποῦ ἐκτείνεται ἀνάμεσα στ' ἄστρα συνεχίζεται γιὰ πολὺ.

Σιγὰ - σιγὰ, τὰ πλανητόπλοια τῶν Ὑπερανθρώπων κερδίζουν ἔδαφος, ἐλαττώνοντας ἀργὰ μὰ σταθερὰ τὴν ἀπόστασι ἀνάμεσα σ' αὐτὰ καὶ στὸ πλανητόπλοιο τοῦ Τρόμου.

Ξαφνικὰ, καθὼς τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Ὑπερανθρώπου φτάνει δίπλα στὸ ἄλλο, ἀπὸ τὸ στηθὸς τοῦ ἥρωά μας δγαίνει μὴ κραυγὴ ἐκπλήξεως καὶ φρίκης.

— Τὸ πλανητόπλοιο αὐτὸ εἶναι ἄδειο!, φωνάζει. Ὁ Τρόμος δὲν εἶναι μέσα!... Ἦταν μὴ παγίδα, σίγουρα!

«Έστειλε τὸ πλανητόπλοιο τὸν ἄδειο γιὰ νὰ μᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος ἐνῶ συγχρόνως ὁ ἴδιος ἐπετέθη ἴσως ἀπὸ ἄλλη μεριά! Πίσω, παιδιά. Πίσω στὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος! Κι' ἄς εὐχηθούμε ὅτι δὲν θὰ φτάσουμε πολὺ ἀργά!

Δὲν προλαβαίνει νὰ ἀποτελειώσῃ τὰ λόγια του, ὅταν τὸ πλανητόπλοιο του δονίζεται βίαια! Ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου βρίσκεται ὁ Βράχος τῆς Αἰωνιότητος, μιὰ τεράστια λάμψη σκίζει τὸν οὐρανό!

Κεραιονόβωλα
Ἀντιπέφθει!

ΠΑΝΩ στὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος, συμβαίνουν στὸ μεταξὺ δραματικά ἐπεισόδια.

Καθὼς οἱ τρεῖς Ὑπεράνθρωποι ἀπομακρύνονται μὲ τὰ πλανητόπλοιά τους κυνηγώντας τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Τρόμου, μιὰ μορφή σκίζει τὸ διάστημα ἀπὸ τὴν ἀντίθετη κατεύθυνσι, πλησιάζοντας μὲ ἱλιγγιώδη ταχύτητα στὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος!

Εἶναι ὁ Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου, ὁ φοβερὸς κολοσσός, ποὺ ἔχει ὀρκιστῇ νὰ καταστρέψῃ τὸ Σύμπαν!

Στὶς τριχωτὲς χεροῦκλες του, ὁ Τρόμος κρατᾷ μιὰ μικρὴ, ἀλλὰ ἀφάνταστα καταστρεπτικὴ βόμβα καὶ τὸ ἀποκρουστικὸ πρόσωπό του εἶναι στυφασμένο, καθὼς ὁ Ἐχθρὸς τοῦ Κόσμου πλησιάζει ὅλο καὶ πιὸ πολὺ πρὸς τὸ

παλάτι τοῦ Σεζάμ! Εἶναι στυφασμένο ἀπὸ ἄγρια χαρὰ, μίσος καὶ μανία ἐκδικήσεως!

«Δὲ θὰ μοὺ γλυτώσῃς αὐτὴ τὴ φορά, παλιο - Σεζάμ!, σκέπτεται ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου. Τώρα ἔφτασε πιά τὸ τέλος σου!»

Ὅταν φτάνῃ πιά ἀρκετὰ κοντά, σηκώνει τὸ ἓνα χέρι του καὶ ἐξαπολύει ἐναντίον τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος τὴ βόμβα!

Μέσα στὸ παλάτι του, ὁ Σεζάμ εἶναι σκυμμένος πάνω στὸ θρόνο του κυττάζοντας μέσα στὴ μαγικὴ σφαῖρα του μὲ τὴ γλυκεῖα πολυχρωμὴ ἀκτινοβολία καὶ παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνία τὸ κυνηγῆτο τῶν Ὑπερανθρώπων μὲ τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Τρόμου...

Ξαφνικά, διακρίνει μιὰ ἄλλη κίνησι μέσα στὴ σφαῖρα καὶ βλέπει τὸν Τρόμο! Τὸν βλέπει νὰ ἐξακοντίζῃ τὴ βόμβα του ἐναντίον τοῦ Βράχου τῆς Αἰωνιότητος! Τὸν βλέπει καὶ καταλαβαίνει ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου τοὺς εἶχε σκάρῳσι ἓνα ἔξυπνο καὶ ὑπουλο τέχνασμα!

Τὸ χέρι τοῦ Σεζάμ κινεῖται πρὸς τὸ μοχλὸ τῶν κεραυνῶν. Μὰ εἶναι ἀργὰ πιά! Ἡ ἀπόστασι ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Τρόμος εἶχε πετάξῃ τὴ βόμβα του, εἶναι τόσο μικρὴ, ὥστε ἡ βόμβα χτυπάει πάνω στὸ βράχο, πρὶν κανὼς ὁ Σεζάμ ἀγγίξῃ τὸ μοχλὸ καὶ ἐξαπολύσῃ ἐναντίον της τοὺς κεραυνούς του!

Μιὰ τρομακτικὴ ἔκρηξι συγκλονίζει τὸ Βράχο τῆς Αἰ-

ωνότητος». Ἐνα μέρος τοῦ παλατιοῦ τοῦ Σεζάμ καταρρέει κι' ἕνα τεράστιο κομμάτι ἀπὸ τὴν κορυφή τοῦ Βράχου ἀποσπάται καὶ ἐκσπενδονίζεται μακριά!

Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ἡ δόμβα δὲν εἶχε πέσει πάνω στὸ σπίτι! Διφορετικά, δὲ θὰ εἶχε μείνει τίποτα ἀπὸ τὸ παλάτι τοῦ Ἀόρατου Μάγου! Ἡ μαγική σφαῖρα του καὶ οἱ κεραυνοὶ του θὰ καταστρέφονταν καὶ ἴσως κι' ὁ ἴδιος νὰ ὑπέκυπτε στὴν ἔκρηξι!

Ὁ Σεζάμ νοιώθει τὸ θρόνο του νὰ σαλεύη βίαια κάτω ἀπὸ τὸ κορμί του καὶ, στὴν προσπάθειά του νὰ κρατηθῇ γιὰ νὰ μὴν πέση, δὲν χρησιμοποιοῖ τοὺς κεραυνούς του!

Αὐτὸ δίνει στὸν Τρόμο τὴν εὐκαιρία νὰ προσγειωθῇ καὶ νὰ χωθῇ μέσα στὸ ἴδιο τὸ παλάτι τοῦ Σεζάμ, ὅπου οἱ κεραυνοὶ δὲν μποροῦν νὰ τὸν χτυπήσουν!

Τὸ βροντερὸ γέλιο του ἀντηχεῖ σὰν δέκα βροντὲς μαζί.

— Χά, χά, χά, χά, χά! Νόμιζες ὅτι εἶχες νὰ κάνης μὲ κανένα ἡλίθιο ἀντίπαλο, ἔ; Παλιόγερε! Τώρα ποὺ οἱ κεραυνοί σου δὲν μποροῦν νὰ μὲ κάνουν τίποτα, θὰ πεθάνῃς πνιγμένος ἀπὸ τὰ χέρια μου, σὰν γατί! Κι' ὅταν γυρίσουν οἱ φίλοι σου ἀπὸ τὸ τρελλὸ κυνηγητὸ ὅπου τοὺς ἔσπρωξα, θὰ βροῦν τὸν ἴδιο τὸν Τρόμο, τὸ Θεὸ τοῦ Πολέμου, καθισμένο στὸ θρόνο σου! Χά, χά, χά, χά, χά! Ξέρεις Σεζάμ, μού ἤρθε μιὰ σπουδαία ἰδέα! Ἀντὶ νὰ κα-

ταστρέψω ἐντελῶς τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος καὶ μαζί του ὁλόκληρο τὸ Γαλαξία, θὰ ἐγκατασταθῶ ἐγὼ στὸ Βράχο καί, κρατώντας ἔτσι στὰ χέρια μου τὴ ζωὴ ἐκατομμυρίων πλανητῶν, θὰ δάλω τίς φυλὲς τῶν διαφόρων ἄστρων νὰ κηρύξουν τὸν πόλεμο μετὰξὺ τους καὶ νὰ ἀλλήλοεξοντωθῶν! Ὡραῖο σχέδιο ἔ;

Ὁ Σεζάμ χαμογελάει περιφρονητικά.

— Πολὺ ὠραῖο σχέδιο, λέει. Μόνο ποὺ θὰ δυσκολευτῇ κάπως νὰ τὸ ἐφαρμόσης!

— Ἀλήθεια; κάνει ὁ Τρόμος.

Μ' ἕνα πήδημα βρίσκει κοντὰ στὸν Σεζάμ καί, σφίγγοντας τὰ δάχτυλά του σὲ μιὰ τεράστια γροθιά, χτυπάει τὸν Ἀόρατο Μάγο. Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ, τὸ μεγάλο ρουμπίνι, ποὺ εἶναι στερεωμένο στὸ μέτωπο τοῦ Σεζάμ ἀφήνει μιὰ ζωερὴ ἀνταύγεια, σὰν κάτι ζωντανὸ ποὺ θυμώνει!

Ὁ Σεζάμ μένει ἀσάλευτος καὶ χαμογελαστὸς κυττάζοντας τὸν γιγάντιο, φοβερὸ ἀντίπαλό του. Τὸ χέρι τοῦ Τρόμου κινεῖται μὲ ὀρμή, μὰ... σταματᾷ ἀπότομα καὶ γυρίζει πίσω, σὰν νὰ εἶχε συναντήσει ξαφνικὰ ἕναν ἀόρατο τοῖχο!

— Δὲν μπορεῖ νὰ μὲ χτυπήσης!, λέει ἤρεμα ὁ Σεζάμ. Δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ μὲ ἀγγίξης! Τὸ πετράδι ποὺ ἔχω στὸ μέτωπό μου μὲ προστατεύει ἀπὸ κάθε κακό! Ὅσο ζῶ, εἶσαι ἀνίκανος νὰ κατα-

στρέψης έμένα η τόν Βράχο της Αιωνιότητας!

— Χά, χά, χά, χά, χά!, κά νει; ό Τρόμος. Δεν μπορώ, έ; Κύτταξε εδώ!

Και τραβάει από την ζώνη του ένα μακρύ πράγμα, σαν ρόπαλο, που ήταν περασμένο εκεί.

— Δεν μπορώ, έ; Το βλέπεις αυτό, παλιόγερε; Είναι μιá βόμβα που περιέχει μιá νέα έκρηκτική ουσία τόσο δυνατή ώστε θα δής σε λίγο το Βράχο της Αιωνιότητας να κόβεται στα δύο!

‘Ο ‘Υπερέλληνας τόν εξαπολύει στο διάστημα μαζί με το δίχτυ.

Μιά στιγμή ακόμα...

ΚΑΤΩ, μέσα στο υπόγειο εργαστήριο του Σεζάμ, ή έκρηξι; από την πρώτη βόμβα που είχε ρίξει ό Θεός του Παλέρμου έναντίον του Βράχου της Αιωνιότητας, άντηχεί σαν χίλιες κανονίες μαζί!

Οί τοίχοι του δωματίου ραγίζουν, κομμάτια όλόκληρα πέφτουν από τό ταβάνι και τό πάτωμα τρέμει σαν από πολύ δυνατό σεισμό!

‘Ο ‘Ε λ Γ κ ρ έ κ ο κι’ ό ‘Υπερέλληνας τινάζονται όρθιοι από τά τραπέζια, όπου δούλευαν.

—Τί ήταν αυτό; λέει ό ‘Ελ ληνας.

— Φαίνεται όι ό Τρόμος κατώρθωσε να ρίξη μιá βόμβα πάνω στο Βράχο της Αιωνιότητας!, φωνάζει τό παιδί.

— Σώσον, Κύριε, τό λαό σου!, ξεφωνίζει ύστερα ό Κοντσιστούρης.

Και όρμουν και όί τρείς πρός την έξοδο του εργαστηρίου, όί δυό πρώτοι για να δούν τι είχε συμβή και να πάρουν μέρος στη μάχη και ό νάνος από φόβο!

Πριν βγή όμως από τό εργαστήριο, ό ‘Υπερέλληνας μαζεύει γοργά, και βάζει κάτω από τη μασχάλη του ένα παρόξενο πράγμα, που έχει κατασκευάσει στο διάστημα που έμενε εκεί κάτω.

‘Ανεβαίνουν κι’ όί τρείς πετώντας τη σκάλα, διασχίζουν τό διάδρομο και όρμουν μέ-

— Πρέπει νὰ τὸν ἐξοντώσουμε ἢ νὰ τὸν θέσουμε ἐκτὸς μάχης!

σα στὸ δωμάτιο μὲ τὸ θρόνο.

Τὸ θέαμα ποὺ ἀντικρύζουν, ἐκεῖ, τοὺς κάνει νὰ μαρμαρώσουν ἀπὸ φρίκη.

Ὁ Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου, ὁ κτηνώδης γίγαντας ποὺ ἔχει ὀρκιστῇ νὰ καταστρέψῃ τὸν Κόσμο, εἶναι ἐκεῖ μέσα ὀρθὸς μπροστὰ στὸν Σεζάμ, μ' ἓνα μακρὺ μετάλλινο ραβδί στὸ χέρι!

Ἀκοῦνε τὰ τελευταῖα λόγια του:

—Εἶναι μ' ἃ βόμβα ποὺ περιέχει μ' ἃ νέα ἐκρηκτικὴ οὐσία τόσο δυνατὴ ὥστε θὰ δῆς σέ λίγο τὸ Βράχο τῆς Αἰωνιότητος νὰ κόβεται στὰ δύο!

Ὁ 'Ελ Γκρέκο κι' ὁ 'Υπερέλληνας δὲν διστάζουν οὔτε στιγμή. Καταλαβαίνουν ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ Κόσμου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ γρηγοράδα τους καὶ τὴν ἐπιδυσότητά τους!

Πρὶν ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου προλάβῃ νὰ ἀντιδράσῃ στὴν ἀπροσδόκητὴ ἐπέμβασί τους, οἱ δύο μεγάλοι 'Ἕλληνες ἡρώες τοῦ Καλοῦ ρίχνονται ἐναντίον του μὲ ταχύτητα μεγαλύτερη κι' ἀπὸ τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός!

Ἡ γροθὶὰ τοῦ 'Υπερέλληνα, ποὺ εἶναι πιὸ γρήγορος κι' ἀπὸ τὸν πατέρα του, χτυπάει τὸν Τρόμο στὸ εὐαίσθη-

το σημείο του σώματός του, στο λαρύγγι. Σχεδόν την ίδια στιγμή, η γροθιά του 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο προσγειώνεται με αφάνταστη δύναμη πάνω στο στομάχι του γιγάντιου κτήνους.

Ένα ανατριχιαστικό ούρλιαχτό πηδάει από το λαρύγγι του Τρόμου, κάνοντας το σπίτι να δονιστή σαν να σάλπιζαν χίλιοι έλέφαντες μαζί!

Τά χοντρά, τριχωτά δάχτυλα του Θεού του Πολέμου ανοίγουν σπασμωδικά. Η τρομερή δόμβά πέφτει προς το πάτωμα! Μια στιγμή ακόμα και η έδολοθρευτική έκρηξη θα τινάξει τον Βράχο της Αιωνιότητας στον αέρα!

Ο 'Ε λ Γ κ ρ έ κ ο κι' ό 'Υπερέλληνας σκύβουν γοργά για ν' άρπάξουν τη δόμβά, πριν αυτή χτυπήσει χάμω!

Μά ένας άλλος τούς προλαβαίνει! Ο Σεζάμ! Με ασύλληπτη γρηγοράδα, ό Φρουρός του Βράχου της Αιωνιότητος σκύβει άρπάζει τη δόμβά και φωνάζει:

— Σ ε ζ ά μ !

Άμέσως ό Σεζάμ χάνεται και μια στιγμή άργότερα, φανερώνεται πάλι, ενώ μια καταπληκτική σέ δύναμη και σέ λάμψη έκρηξι άκούγεται κάπου έξω, μακριά από το Βράχο της Αιωνιότητος!

Με τη βοήθεια της μαγικής σφαίρας του, ό Σεζάμ είχε μεταφέρει μακριά τη δόμβά και είχε γυρίσει πίσω μέσα σέ μια στιγμή!

Η επίθεσις του 'Ε λ Γ κ ρ έ

κ ο και του 'Υπερέλληνα και ή επέμβασις του Σεζάμ είχαν γίνει τόσο γοργά, ώστε ό Τρόμος δέν έχει ακόμα προλάβει νά κατεβάση τά χέρια του από το πονεμένο λαιμό του!

Όταν γυρίζει για νά φύγη, είναι άργά πιά!

Ο 'Υπεράνθρωπος ό Κεραυνός κι' ή 'Αστραπή προβάλλουν από την πόρτα κι, από τά παράθυρα αποκλείοντας έτσι τίς έξόδους!

Στό "Αθραυστο Δίχτυ!

Ο ΤΡΟΜΟΣ κυττάζει γύρω σαν παγιδευμένο αγρίμι, και για πρώτη φορά, το άπαισιο πρόσωπό του έκφράζει... τρόμο!

—Τρόμε!, λέει ό 'Υπεράνθρωπος τό παιγνίδι σου είναι χαμένο! Δέ σου μένει παρά νά παραδοθής!

Ένα τρομακτικό, σατανικό γέλιο, γέλιο ένός τρελλού, γίγαντα, βγαίνει ξαφνικά από τό στήθος του Θεού του Πολέμου.

—Χά, χά, χά, χά, χά! Έγώ νά παραδοθώ! Τί άστείο είναι αυτό, 'Υπεράνθρωπε; Μπορείς νά φανταστής καμιά δύναμη στον κόσμο, πού νά μπορή νά αναγκάση τον Τρόμο νά παραδοθή; Μπορείς νά με φανταστής αιχμάλωτο; Έχετε πιάσει τίς πόρτες και τά παράθυρα και νομίζετε πώς μπορείτε νά με έμποδίσετε νά φύγω! Είστε γε-

λοιοί άφού ξέρετε καλά ότι ούτε οί τοίχοι ούτε όλόκληρα βουνά δεν μπορούν νά με συγκρατήσουν! Ξέρετε ότι μπορώ νά ταξιδεύω μέ σα στη γή, όπως ένας κολυμβητής ταξιδεύει μέσα στη θάλασσα! Κυττάξτε!

Καί ό Τρόμος συσπειρώνεται για νά όρμήση καί νά φύγη παρασύροντας στο πέραςμά του καί τους τοίχους του παλατιού του Σεζάμ.

Μά τότε συμβαίνει κάτι, πού ούτε ό Τρόμος ούτε ό Σεζάμ, ούτε οί 'Υπεράνθρωποι τό περίμεναν.

Ό μικρός 'Υπερέλληνας, μέ μιá άστραπιαία κίνησι, ξεδιπλώνει τό πράγμα πού κρατούσε κάτω από τή μασχάλη του. Είναι ένα μεγάλο δίχτυ! Ένα δίχτυ φτιαγμένο από σύρμα!

Πριν ό Τρόμος προλάβη νά έκτιναχθή, τό Παιδί - Θαύμα του πετάει τό δίχτυ καί τόν τυλίγει!

Τήν επόμενη στιγμή, τό παλάτι του Σεζάμ μεταβάλλεται σέ σκηνή καταστροφής καί μανιασμένου πολέμου!

Ό Τρόμος έξαλλος καί τρελλός από λύσσα καί φόβο, προσπαθεί νά άπαλλαγή από τό ένοχλητικό αυτό δίχτυ, μουγγρίζοντας άπαίσια καί τρομακτικά. Σέ κάθε κίνησή του, γκρεμίζεται κι' ένας τοίχος καί, σέ κάθε κίνησή του τό παράξενο δίχτυ σφίγγεται όλο καί πιό πολύ γύρω από τό κορμί του!

Ό 'Υπερέλληνας γελάει κοροϊδευτικά.

—'Η σειρά σου κι' ή σειρά μας, Τρόμε!, του λέει. Μην πασχίζεις νά έλευθερωθής! Τό δίχτυ αυτό είναι φτιαγμένο από άθραυστο μέταλλο, πού τίποτα στον κόσμο δεν μπορεί νά σπάση! Ξέρω ότι δεν μπορούμε νά σέ σκοτώσουμε... τώρα τουλάχιστον! Γι' αυτό θα σέ αφήσω έλεύθερο.. μέσα στο συρμάτινο δίχτυ!

Καί τό Παιδί - Θαύμα τραβάει τό δίχτυ καί βγάζει έξω τόν Θεό του Πολέμου σέρνοντάς τον. Έκεί τόν στριφογυρίζει μαζί μέ τό δίχτυ καί τόν έξακοντίζει στο διάστημα φωνάζοντας:

—Καλό ταξίδι Τρόμε! Θα ταξιδεύης έτσι δεμένος μέσα στο διάστημα, στους αιώνες των αιώνων!...

Ό αίχμάλωτος καί συγχρόως έλεύθερος Θεός του Πολέμου ξεμακραίνει στριφογυρίζοντας μέσα στο κενό καί χάνεται ενώ τά ούρλιαχτά του έξακολουθούν νά ακούγονται από τους 'Υπεράνθρώπους:

—'Ορκίζομαι νά έκδικηθώ! Νά έκδικηθώ! Νά έκδικηθώ!

'Αργότερα πάνω στο Βράχο τής Αιώνιότητος, οί 'Υπεράνθρωποι άποχαιρετούν τόν Σεζάμ. Ό Φρουρός του Βράχου τής Αιώνιότητος δέ βρίσκει λόγια νά επαινέση τους φίλους του για τήν ήρωική δράσι τους εναντίον του 'Εχθρού του Κόσμου καί για τή

σωτηρία του Βράχου της Αϊωνιότητας.

— Αγαπητοί μου φίλοι, λέει με φωνή γεμάτη συγκίνηση, εκατομμύρια άστρα και δισεκατομμύρια δισεκατομμυρίων ζωντανά πλάσματα χρωστών την ύπαρξί τους στην ανδρεία σας στη δύναμή σας και στην αὐτοθυσία σας. Ίδιαίτερα όμως πρέπει να συγχαρώ τὸν μικρὸ Ὑπερέλληνα πού με τὸ ἔξυπνο τέχνασμά του κατώρθωσε νὰ θέσῃ ἐκτὸς μάχης τὸν Τρόμο! Ὅσο γιὰ τὸν Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο εἶμαι γεμάτος θαυμασμὸ γιὰ τὴ συσκευή πού κατασκεύασε καὶ πού θὰ προστατεύῃ γιὰ πάντα τὸν Βράχο τῆς Αἰωνιότητος! Πὼς τὴν εἶπες τὴ συσκευή αὐτή, μέγαλε Ἕλληνα;

— Συσκευή τοῦ ἀόρατου θόλου, ἀπαντᾷ ὁ Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο. Εἶχα κατασκευάσει καὶ στὴ Γῆ παρόμοιες συσκευές, πού δημιουργοῦν γύρω τους ἓνα ἀόρατο σφαιρικό θώρακα, πού τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ διαπεράσῃ! Αὐτὴ ὅμως πού ἔφτιαξα ἐδῶ εἶναι τεράστια καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἀόρατου θόλου τῆς καταπληκτικὸ! Μό-

λις τὴ θάλῃς σέ λειτουργίᾳ, ὁλόκληρος ὁ Βράχος τῆς Αἰωνιότητος κ' ἓνα μεγάλο μέρος τοῦ διαστήματος γύρω του θὰ ζωστοῦν ἀπὸ ἓναν ἀόρατο σφαιρικό θώρακα πού οὔτε οἱ ἀερόλιθοι οὔτε οἱ κομήτες, οὔτε καμμιὰ ἄλλη δύναμι θὰ μπορῇ νὰ διασπάσῃ!

Ὁ Σεζάμ κουνάει τὸ κεφάλι του ἱκανοποιημένος καὶ λέει:

— Πηγαίνετε στὸ καλὸ, παιδιά μου! Σώσατε τὸν κόσμο!

— Χαῖρε, Σεζάμ!, ἀπαντοῦν οἱ Ὑπεράνθρωποι μπαίνοντας στὰ πλανητόπλοιά τους.

Τὴν τελευταία στιγμή, ὁ Κοντοστούπης δὲν μπορεῖ νὰ μὴν πετάξῃ τὴν κουβέντα του:

— Κι' ἂν ξαναφανῇ ἀπὸ δῶ ὁ Τρόμος εἰδοποίησέ με!, φωνάζει. Θὰ τόν...

Τὰ ὑπόλοιπα λόγια του πνίγονται, γιὰτὶ ὁ Ὑπερέλληνας ἀπογεύωνε: ἀπότομα τὸ πλανητόπλοιο τοῦ καὶ ὁ νάνος πέφτει μὲ φόρα πίσω πάνω στὰ μαλακὰ στρώματα τῆς καμπίνας!

Τ Ε Λ Ο Σ

Πρωτότυπο ἑλληνικὸ κείμενο ὑπὸ Θάνου Ἀστρίτη.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις — Ἀποκλειστικότης «Ὑπεράνθρωπου».

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ, ΤΟ

—|| 58 ||—

ὁ γνώριμός σας ΤΖΕΚΥΛ, Ο ΚΤΗΝΑΝΘΡΩΠΟΣ, κάνει
πάλι τὴν ἐμφάνισί του —σωσμένος με καταπληκτικὸ τρόπο
ἀπὸ τὸν θάνατο— καὶ συμμαχεῖ με τὸν ΤΡΟΜΟ, ΤΟ
ΘΕΟ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, γιὰ νὰ σδήσουν ἀπὸ τὸν κόσμον τὴ
φλόγα τῆς Καλωσύνης, ποὺ κρατᾷ ἀσβεστή ἡ

ΝΥΟΚΑ Η ΘΕΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ

Τρομακτικὲς συγκρούσεις καὶ ἀφάνταστες περιπέτειες
ἐπακολουθοῦν ἀνάμεσα στοὺς ἥρωες τοῦ Καλοῦ καὶ στὶς
Δυνάμεις τοῦ Κακοῦ καὶ καταλήγουν σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ
συντριπτικὲς καὶ πιὸ μεγάλες νίκες τῶν Ὑπερανθρώπων
ἐναντίον τῶν Ἐχθρῶν τῆς Ἀνθρωπότητος!

ΝΥΟΚΑ Η ΘΕΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ

Κανένας δὲν πρέπει νὰ χάσῃ τὸ ὑπέροχον αὐτὸ τεῦχος!

ΠΡΟΣΟΧΗ

Οι αναγνώστες μας που επιθυμούν ν' αποκτήσουν τὰ προηγούμενα τεύχη τῶν ἐκδόσεών μας, Μικροῦ Ἡρώος, Ὑπερανθρώπου, Γκρέκο, Ζορρό, κλπ., μποροῦν νὰ τὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, Λέκκα 22, ἐντὸς τῆς στοᾶς, καὶ ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα καταστήματα διαφόρων πολεων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ:

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Βιβλιοπωλεῖον Ἀθαν. Τουφεξή, ὁδὸς Βε-
νιζέλου καὶ Εὐριπίδου γωνία, ἔναντι Ἑμπορικῆς σχολῆς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βιβλιοπωλεῖον Ἀνδρέα Ρέκου, Ἑ-
γνατίας 67.

ΒΟΛΟΣ: Βιβλιοπωλεῖον Ἰωάννου Μαναρίδη, Κ. Καρ-
τάλη 4δ.

ΚΑΒΑΛΑ: Βιβλιοπωλεῖον Ἀθαν. Παπαδογιάννη.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Βιβλιοπωλεῖον Ἀλμπάνη.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ: Βιβλιοπωλεῖον Ἀλμπάνη.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Βιβλιοπωλεῖον Ἰωάν. Τσπελάκου.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: Βιβλιοπωλεῖον Α. Πολίτη, Λεύκωνος 20

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Βιβλιοπωλεῖον ΖΕΝΟ, Δανίας 6, Δυτι-
κὸς τομεὺς ἀρ. 2.

ΣΙΔΝΕ-Υ· ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλεῖον Σαλαπάτα.

ΑΔΕΛΑ-Ι·ΔΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλεῖον Παλάση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων Ἀθην. Τύπου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Μ. ΗΡΩΟΣ» σᾶς καθιστᾷ γνωστὸν
ὅτι:

«Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ» κυκλοφορεῖ κάθε ΤΡΙΤΗΝ.

«Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ» κυκλοφορεῖ κάθε ΠΑΡΑ-
ΣΚΕΥΗΝ.

Καὶ τέλος ἡ ἀνατύπωσις τοῦ «Μ. ΗΡΩΟΣ» κυκλο-
φορεῖ κάθε ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ

τὸ Δεύτερο ἀπὸ τὰ «ΦΘΗΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓ-
ΓΡΑΦΕΩΝ», τὸ ἀριστούργημα τοῦ 'Ιουλίου Βέρν πὺ ἔχει
γοητεύσει τὸν Παιδόκοσμο ὅλης τῆς Γῆς:

Ο ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΕΤΗΣ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ

Εἶναι ἡ ἱστορία ἐνὸς παιδιοῦ δεκαπέντε χρονῶν, πὺ γί-
νεται πλοίαρχος ἐνὸς καρσβιοῦ καὶ ναυαγεῖ στὶς ἀκτὲς
τῆς 'Αφρικῆς γιὰ νὰ πέση μαζί μὲ τοὺς φίλους του στὰ
χέρια τῶν δουλεμπόρων!

Σκηνὲς συντρακατικές, πάλη μὲ θηρία καὶ μὲ κακούρ-
γους, ἥρωϊσμοί, συγκίνησις, δάκρυα καὶ γέλια: ὅλα αὐτά,
κάτω ἀπὸ τὴν πέννα τοῦ μάγου 'Ιουλίου Βέρν, γίνονται
ἐνὰ διβλίο πὺ θὰ μείνῃ ἀξέχαστο. Ζητήστε το σ' ὅλα τὰ
περίπτερα. Σελίδες 160, ἐξώφυλλα καλλιτεχνικά, τιμὴ μό-
νο 6 δραχμές!

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Έτος 2ον — Τόμος 8ος — Άρ. τεύχους 57 — Δραχ. 2
Γραφεία: όδός Λέκκα 22 (έντός τής στοάς). Τηλέφ. 28-983

Δημοσιογραφικός Δ/ντής: Σ. Άνθεμодουράς, Στρ. Πλαστήρα 21
Ν. Σμύρνη. Οικονομικός Δ/ντής Γ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38.
Προϊστ. τυπογρ.: Α. Χατζηδασυλίδου, Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Άθήναι

Συνδρομαί έσωτερικού:		Συνδρομαί έξωτερικού:	
Έτησία	δρχ. 100	Έτησία	Δολλάρια 4
Έξάμηνος	» 55	Έξάμηνος	» 2

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

- 1) 'Υπεράνθρωποι S.O.S. 'Η Γη κινδυνεύει!
- 2) Οι τερατάνθρωποι έκδικούνται.
- 3) Τό κυνήγι των 'Ιπταμένων Δίσκων.
- 4) Μόνος έναντίον χιλίων.
- 5) Οι Ούρανοξύστες καταρρέουν.
- 6) Οι 'Υπ' άνθρωποι έξοντώνονται
- 7) Σύγκρουσις Γιγάντων
- 8) 'Ο Μαύρος Θεός Θανατώνει.
- 9) Κεραυνός, ό Γυϊός του 'Υπερανθρώπου.
- 10) Στα δόντια του Λιονταριού
- 11) Οι 'Αετοί έφορμούν!
- 12) Τό Τραίνο του Θανάτου
- 13) Στη Χώρα των Τρελλών
- 14) 'Ο προδότης παγιδεύεται
- 15) 'Ο Κεραυνός ύποτάσσει τη Ζούγκλα!
- 16) 'Ο Πέτρινος Κύκλωπας.
- 17) 'Αστραπή, ή Κόρη του 'Υπερανθρώπου.
- 18) Κεραυνός έναντίου Κεραυνού
- 19) 'Ο 'Αρχων του Κόσμου
- 20) 'Ο Τρόμος των 'Ωκεανών
- 21) Βασιλείας των Έρυθροδέρμων
- 22) Τό Μυστικό του Πράσινου 'Ελέφαντα
- 23) 'Η 'Αστροπή επιτίθεται
- 24) Στην 'Αγκαλιά 'Εσπετών
- 25) Σατούρ, ό Μαύρος 'Υπεράνθρωπος

- 26) 'Ο Πόλεμος των 'Αστρων
- 27) 'Υπεράνθρωπος έναντίον 'Υπερανθρώπων
- 28) Στη χώρα των Κενταύρων
- 29) Σατούρνα, ή Κόρη του Μαύρου 'Υπερανθρώπου
- 30) 'Η Προδοσία του Κεραυνού
- 31) Οι Πτερωτοί Μονομάχοι
- 32) Τό Μυστικό του Πλανήτη Κρόνου
- 33) 'Ο Μεγάλος 'Ορκος
- 34) Τό Τέλος τής Γης
- 35) Ζωντανή Παγίδα
- 36) Κουρσάροι των Ουρανών
- 37) 'Ο 'Αόρατος 'Ανθρωπος
- 38) 'Ο Πράσινος Τρόμος
- 39) Τα 'Όντα του 'Ολέθρου
- 40) Οι Μαύροι 'Εωσφόροι.
- 41) 'Ο Θάνατος του Φάουστ
- 42) 'Η Γροθιά του 'Ελληνα
- 43) 'Ο 'Ελ Γκρέκο Δεσμώτης
- 44) Τό Τέρας των Ουρανών.
- 45) 'Η Φέουστα έκδικείται
- 46) 'Ο 'Εχθρός του Κόσμου
- 47) 'Η 'Ανάστασις του Φάουστ
- 48) 'Η Γιγαντομαχία.
- 49) 'Ο Γάμος του 'Ελ Γκρέκο
- 50) 'Η Βελόνα τής Μάγισσας
- 51) 'Η φλεγόμενη Λίμνη.
- 52) 'Υπερέλληνας
- 53) Τζέκιλ, ό Κτηνώθωπος
- 54) Στην Κοιλιά των Τεράτων
- 55) Δαυίδ και Γολιάθ
- 56) Τρόμος, ό Θεός του Πολέμου

